Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 25 (281)
joi
20 iunie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Condiția principală a înlăturării obstacolelor din calea valorificării superioare a legumelor și fructelor

RESPECTAREA CLAUZELOR CONTRACTUALE

Sîntem în perioada în care piața ar trebui să fie bine aprovizionată cu legume și fructe, consumatorul să găsească întregul sortiment, de bună calitate și ieftin, de produse de care are nevoie pentru meniul zilnic. Nu peste tot însă această cerință este satisfăcută. Care sînt principalele obstacole ce stau în calea valorificării superioare a legumelor și fructelor, ce măsuri au fost luate pentru înlăturarea lor? Acestor întrebări le-am căutat răspuns la tov. ing. Ion TEȘU membru în Biroul Permanent al Comitetului Executiv al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

— Ca și în ceilalți ani, și în mod deosebit pentru 1968, statul a făcut eforturi deosebite pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a cooperativelor agricole, în vederea creșterii producției de legume și fructe, pentru a se asigura o aprovizionare corespunzătoare a populației, a industriei alimentare și a se crea disponibilități pentru export. În același scop, s-a îmbunătățit continuu sistemul de contractare la legume și fructe, cooperativele beneficiind de importante avantaje materiale și bănești din partea statului. Ce măsuri s-au luat pentru întărirea rolului economic și stimulativ al sistemului de valorificare pe calea contractelor?

— Efectul tuturor eforturilor și avantajelor din partea statului este, în primul rînd, faptul că, în acest an, cooperativele agricole au încheiat contracte pentru un volum de legume și fructe mai mare cu 49,3 la sută decît cel contractat în 1967. Pentru respectarea acestor contracte, au fost elaborate „Condiții fundamentale", prin care s-a concretizat răspunderea părților în executarea obligațiilor asumate. Recent, Biroul Permanent a adoptat o Hotărîre privind asigurarea fondului de stat la legume și fructe. De asemenea, în toate ocaziile — plenare, instructaje, la școlarizarea președinților în cele trei centre ale Uniunii Naționale etc —s-a pus accent pe disciplina contractuală.

— Cum vă explicați atunci perpetuarea și în acest an a unor deficiențe privind crearea de goluri în aprovizionarea piețelor, tendința unor cooperative de a nu respecta clauzele contractuale?

— Prin faptul că mai sînt președinți de cooperative care nu urmăresc cu toată răspunderea respectarea obligațiilor asumate prin contractele încheiate. Trebuie să arăt că nici noi, secția de valorificare a Uniunii Naționale, precum și unele uniuni județene, nu am intervenit în toate cazurile cu operativitate și eficacitate, pentru imprimarea unei discipline ferme contractuale, nu am analizat cu regularitate modul cum se respectă obligațiile atît de către cooperative, cît și de către întreprinderile de legume-fructe și fabricile de conserve ale Ministerului Industriei Alimentare.

— Știm că săptămîna trecută, Uniunea Națională a verificat pe teren, în județele Dolj, Ilfov, Ialomița și Teleorman, unele aspecte privind respectarea contractelor. Ce ați constatat cu acest prilej?

— Mai multe lucruri. În primul rînd, faptul că graficele operative de livrare nu exprimă în mod real posibilitățile cooperativelor agricole, punctul de vedere al cadrelor de specialitate și de conducere din unități. În cele mai multe locuri, aceste grafice sînt întocmite de brigadieri, împreună cu recepționerii centrelor de legume și fructe. Deși specificul producerii și valorificării legumelor necesită o preocupare zilnică a conducerilor de cooperative, ele nu analizează îndeplinirea sarcinilor de livrări în funcție de pre-

Convorbire consemnată de ing. Em. ALBULESCU

(Continuare în pag. a 5-a)

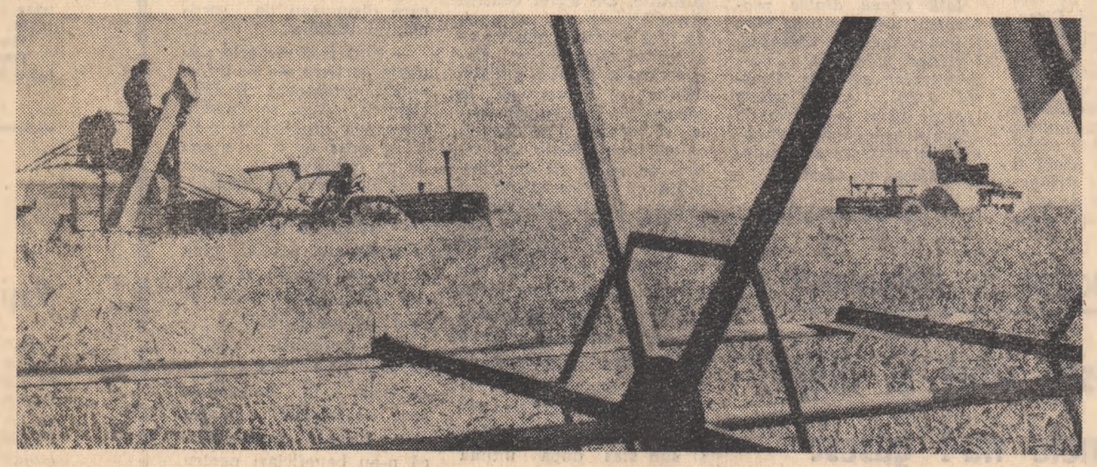

Conduse de mîinile sigure ale mecanizatorilor din brigada a 10-a de la S.M.T. Horia, județul Ilfov, „corăbiile" cîmpiei înaintează încet în lanul de grîu al cooperativei agricole din Ileana.

Foto : D. CONSTANTINESCU

Brigada „Agriculturii socialiste" PE TRASEUL RECOLTEI

De cîteva zile, combinele au împinzit din nou lanurile. Campania de recoltare a cerealelor păioase a fost declanșată. În județele Ilfov, Ialomița, Teleorman, Dolj, Constanța a și fost strînsă recolta de orz și grîu de pe o însemnată suprafață.

Perioada în care ne aflăm se caracterizează prin complexitatea muncilor agricole, prin operativitatea cu care ele trebuie efectuate. Paralel cu stringerea păioaselor se cer continuate o serie de lucrări, printre care un loc de frunte îl deține întreținerea culturilor. Datele statistice arată că între județe se menține încă un decalaj mare în ceea ce privește prășitul al treilea la sfecla de zahăr, floarea-soarelui și porumb.

Pentru sporirea producției legumicole, în condițiile anului acesta, o deosebită importanță o are extinderea culturilor succesive ; se constată că această acțiune se desfășoară într-un ritm scăzut, ea trebuind impulsionată în județele Buzău, Gorj, Timiș, Olt, Ilfov și altele. Totodată, se impune o atenție sporită însămînțării culturilor duble pe terenurile eliberate.

Redăm în cele ce urmează unele constatări asupra modului cum se desfășoară lucrările agricole de sezon, culese cu prilejul raidului — anchetă întreprins în trei județe de redactorii noștri.

UDĂRILE ȘI PRĂȘITUL ÎȘI MENȚIN ACTUALITATEA

Efectele negative ale lipsei de precipitații s-au făcut simțite și în **județul Vaslui.** Este adevărat că în ultima perioadă au căzut ploi, dar ele au fost de mică durată și sporadice, neputînd reface în întregime rezerva de umiditate din sol. De aceea, în majoritatea unităților agricole ofensiva împotriva secetei nu este slăbită. Țăranii cooperatori, lucrătorii din unitățile agricole de stat se preocupă de găsirea a noi surse și mijloace în scopul extinderii udării culturilor.

— Noi n-avem amenajări pentru irigații, ne spunea tov. Petre Mihalache, președintele cooperativei agricole din Tîrzii, și cu toate acestea am izbutit să asigurăm apa necesară plantelor pe cele 25 de hectare cultivate cu legume folosind o sursă locală aflată la marginea comunei. Culturile se prezintă bine ; săptămîna trecută am început să livrăm pentru export primele roșii timpurii din cîmp. Modul cum se execută udatul culturilor este urmărit în permanență, remediindu-se pe loc eventualele neajunsuri. Săptămîna trecută tov. Vasile Hagiu, șef de echipă, membru în consiliul de conducere a observat că se defectase motopompa. La propunerea tov. Hagiu am recurs la următorul procedeu : chiar în ziua respectivă utilajul defect a fost înlocuit cu o altă motopompă, de la echipa condusă de Dumitru Paraschiv ; cît timp a durat înlăturarea defecțiunii, aceasta motopompă a lucrat neîntrerupt, cu schimbul, ziua și noaptea, asigurînd pe terenul ambelor echipe apa necesară plantelor.

Interes deosebit față de irigarea culturilor, îndeosebi a legumelor, dovedesc și cooperatorii din Lunca Banului, Berezeni, Roșiești, Albești și altele ; La Huși, de exemplu, cele 50 de hectare de grădină au fost irigate de trei ori, 19 hectare de patru, iar, de curînd, a fost începută și cea de-a cincea udare.

În condițiile anului acesta, o armă eficace împotriva efectelor dăunătoare ale secetei o constituie **executarea corespunzătoare a prașilelor.** Cum stau lucrurile din acest punct de vedere în județul Vaslui ? Constatările făcute pe totul insuficiente, efectivele de animale, în special cele matcă, sînt în continuă creștere, iar producțiile obținute sînt foarte apropiate de perioada corespunzătoare a anului trecut, confirmă că măsurile luate au avut eficiența scontată.

O atenție deosebită a fost acordată cooperativelor deficitare în privința furajelor verzi. Astfel, cooperativelor agricole din Albești, Pietroșani, Balta Doamnei, Poienarii Apostoli, Tîrgșorul Vechi, Băltița și altele, le-au fost repartizate pășuni și păduri din alte comune ale județului, iar celor din Tîrgșorul Nou, Aricești Rahtivani, Drajna, Olteni etc. li s-au dat pășuni în zona de munte. Alte unități, cum sînt cele din Mizil, Boldești, Grădiștea, Sălciile, Hătcărău, și Bărăitaru, lipsite și ele de pășuni, dar care dispuneau de rezerve de furaje grosiere, au fost îndrumate să introducă în hrana taurinelor un regim apropiat de cel din stabulație, utilizînd nutrețuri tocate și melasate.

Pentru asigurarea nutrețului verde necesar celor peste 96 de mii de bovine și 239 de mii de ovine existente în cooperativele agricole, gospodăriile membrilor cooperatori și ale țăranilor individuali au fost repartizate, în total, 52 557 hectare de pășuni naturale. În scopul sporirii capacității de producție a pajiștilor au fost executate în această primăvară lucrări de întreținere și îmbunătățire, îndeosebi curățiri și fertilizări, pe o suprafață de 22 962 de hectare, care au contribuit la creșterea cantităților de masă verde. Pe pășunile cooperativelor agricole din Drăgănești, Blejoi, Drajna de Jos, precum și pe cele ale comunelor Homorîciu, Teișani, Slon, Aluniș și Ocina, bunăoară, unde s-au executat astfel de lucrări, s-a reușit să se mărească producția de iarbă la 18 000—20 000 kg la hectar.

Merită relevat faptul că în acest an în cadrul județului nostru au fost deplasate pe pășunile alpine mai multe animale față de anul trecut, și anume 115 079 de ovine și 1 465 de bovine, pentru care s-au luat din timp măsuri de organizare în tabere

(Continuare în pag. a 2-a)

O PREOCUPARE ȘI UN IMPERATIV DE SEAMĂ:

ASIGURAREA ȘI BUNA GOSPODĂRIRE A FURAJELOR

Rezultatele obținute în ultimii ani de unitățile agricole socialiste din județul Prahova dovedesc că în această zonă există reale posibilități de dezvoltare a sectorului zootehnic. Cunoașterea potențialului de producție și experiența acumulată în condițiile mai puțin favorabile ale anului 1968, elemente determinante în orientarea unităților privind găsirea și adoptarea celor mai corespunzătoare soluții menite să înlăture efectele dăunătoare ale secetei. Faptul că pînă la această dată, după aproape 3 luni în care precipitațiile au fost cu

Ing. Aurel FURFURICĂ

directorul Direcției agricole a județului Prahova

150 de ani de la nașterea marelui agronom și patriot

ION IONESCU DE LA BRAD

Prof. dr. docent D. DAVIDESCU

membru corespondent al Academiei, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

La 24 iunie se împlinește un veac și jumătate de cînd a văzut lumina zilei cel mai mare agronom român al secolului al XIX-lea și poate nu greșesc prea mult dacă spun al României tuturor timpurilor. Mulți din generațiile următoare au căutat să urmeze exemplul lui, dar nici unul nu a reușit să depășească cele 14.000 de pagini scrise de el singur, din care 7.900 tipărite.

Pedolog, agrotehnician, pedagog, publicist, gînditor, sociolog, economist, cetățean, luptător pe tărîm social, propagandist, deputat, om de o vastă erudiție, atașat poporului, el a îmbinat calitățile sale de intelectual cu simțămîntul patriotic, aducîndu-și contribuția la punerea bazelor unei Românii moderne. A fost un pionier în sesizarea unor adevăruri științifice, practice și economice. Nimeni ca el nu a făcut atîtea călătorii de studii, colindînd „pe jos cu sacul la spinare", sau cu căruța zone întinse din Moldova, Muntenia, Dobrogea, Turcia (Anatolia, Brussa și Tesalia), Franța, Belgia, Germania, Olanda, Elveția, Anglia, Austria, Bulgaria, Grecia, Italia, Iugoslavia, Ungaria. Aceasta i-a permis ca, prin observații directe, să poată să sintetizeze numeroase cunoștințe de agricultură, economie și sociologie, pe care în cea mai mare parte le-a așternut pe hîrtie, într-un număr de 54 de cărți și broșuri, aproape 400 de articole și 71 de manuscrise (iar alte 18 probabile).

Între publicațiile lui se găsesc multe pagini cu idei înaintate, valabile și astăzi. Aprecierile sale referitoare la clacă, folosite de marele democrat revoluționar N. Bălcescu în „Question économique des Principautés danubiennes", au ajuns prin intermediul cărții lui E. Regnault în scrierile lui K. Marx. Ion Ionescu a scris primele monografii ale județelor Mehedinți (774 p — 1868), Putna (568 p — 1869), Dorohoi (566 p — 1866), primele manuale pentru un învățămînt cu conținut științific, a făcut primele proiecte agronomice cu principii de organizare pe baze științifice a unităților agricole, cu detalii de mare răsunet în lumea agronomică. Pentru stimularea și popularizarea măsurilor raționale de agricultură preconizate de el, a organizat circa 25

(Continuare în pag. a 5-a)

CARNET DE SCRIITOR

TINEREȚEA ȘI PĂMÎNTUL

de Ștefan IUREȘ

În urmă cu un număr de ani, coperta preferată a anumitor reviste ilustrate era următorul clișeu (la propriu și la figurat) : unul sau mai mulți tineri privind în sus, undeva departe, spre zare. Un mijloc, să recunoaștem, cam facil pentru a „marca" elanul romantic al generației tinere. Căci dacă este purul adevăr că tinerețîi ți sînt proprii elanul, energia, dăruite generos marilor idealuri, tot atît de adevărat este și că obiectul acestor combustii trebuie să fie și efectiv este unul cît se poate de concret, de tangibil și de terestru ; un obiectiv real, în folosul societății, înscris cu coordonate precise în planurile ei de activitate.

Așa stînd lucrurile, mi se pare că nimic nu justifică mai mult atributul romantic, chemarea orizontului, nevoia de acțiune cu nimb, decît actuala participare a maselor largi de tineri, de la sate și de la orașe, la acțiunea pentru prevenirea și combaterea efectelor secetei.

Obiectiv de însemnătate națională, cu o semnificație economică directă ce nu poate scăpa nimănui, mobilizarea întregului potențial uman și material de care dispune țara pentru a se pune stavilă vitregiei naturii se constituie, totodată, într-o majoră verificare a capacității de entuziasm a tineretului nostru. În acest prag de vară, mii și mii de tineri au ieșit pe cîmp pentru ca să astîmpere cu apă setea pămîntului. Au venit din uzine și din școli după orele lor de muncă și învățătură, s-au înșiruit printre brazde, și-au dat din mînă în mînă căldările pline, au rostogolit butoaiele, au fost cărăușii voluntari ai apei cu o asemenea sînceră voioșie a participării conștiente, încît acțiunea lor la scara țării întregi proiectează asupra generației tinere lumina măreției, cel puțin egală cu aceea de la Bumbești-Livezeni.

Tulpinile care primesc, din mîinile băieților și fetelor noastre, binecuvîntarea apei dătătoare de viață — devenind recolta anului 1968 — spun, așadar, un adevăr asupra legăturii fundamentale dintre însemnătatea cauzei și sîrguința depusă în slujirea acesteia.

Firește, e un raport de directă proporționalitate. Setea pămîntului, mare, primejdia piriolirii ținutului, reală, au stîrnit tocmai acea reacție de luptă capabilă să constituie un remediu eficace. Astfel, declanșate, forțele tinereții își dovedesc permanența vitalității lor.

Rezultă că antrenarea tineretului în planul de sporire continuă a rodniciei pămîntului prin hidroameliorări, prin irigațiile extinse sistematic, prin stăvilirea eroziunii și degradării solului ar trebui să găsească acel miez agitatoric capabil să schimbe o „campanie" într-o acțiune permanentă. Nu putem ști cu certitudine cît de darnic în ploi se va arăta cerul în anii agricoli următori ; putem în schimb conta pe inima tînără, pe brațul tînăr, gata să răspundă „prezent" la chemarea de a preîntîmpina eficace seceta prin extinderea în ritm accelerat a suprafețelor irigate.

Livezile, grădinile, ogoarele vor datora mult, din ce în ce mai mult, romantismului unui tineret care, fără a fi refractar modei, lăsîndu-se cu plăcere sedus de farmecul ritmurilor alerte de dans, mereu fascinat de călătorii, aventură și dragoste, rămîne în același timp gata să dea pămîntului patriei, fertilității lui, tot ce are mai bun — dinamismul.

UNA PE SĂPTĂMÎNĂ

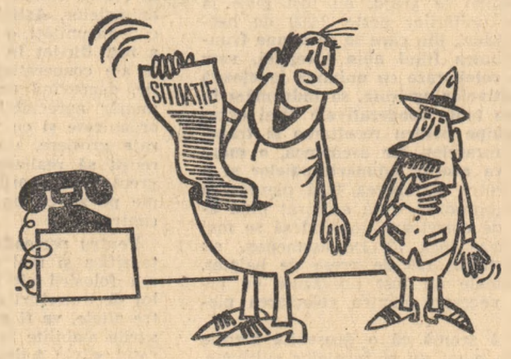

— Totul este să prezinți asta cît mai operativ, că nu mai zice nimeni nimic!

Desen de Nic. NICOLAESCU

Din sumar:

● CULTURILE INTERCALATE ȘI SUCCESIVE — CALE DE SPORIRE A VENITURILOR DIN LEGUMICULTURĂ (pag. 3) ● Agendă fitosanitară: TRATAMENTE LA ZI ÎN HORTIVITICULTURĂ (pag. 3) ● SAMAVOLNICIA NEASTÎMPĂRATĂ (ÎNCĂ)! (pag. 4) ● Ancheta noastră: JURNALUL DE RECOLTARE — AMESTEC NEDORIT DE FICȚIUNE ȘI ADEVĂR (pag. 4) ● PRINTRE OAMENII ȘI BOGĂȚIILE DELTEI (pag. 6)

PE TRASEUL RECOLTEI

Udările și prășitul își mențin actualitatea

(Urmare din pag. 1)

teren, în județ, arată că există destule unități agricole care au înțeles necesitatea respectării acestei reguli agrotehnice. Pot fi date ca exemplu cooperativele agricole din Roșiești, Vutcani, Tăcuta, Băcani, Pochidia și altele, care, la porumb, bunăoară, au terminat prașila a doua și au trecut la executarea celei de-a treia.

Dacă privim însă situația întreținerii culturilor pe ansamblul județului, se constată că ritmul acestei importante lucrări se menține sub nivelul posibilităților. La porumb, cultura prășitoare cu cea mai mare pondere în județ, la data de 14 iunie situația se prezenta astfel: din totalul de 89 350 ha fuseseră prășite a treia oară numai 15 412 ha. Chiar între cooperative agricole cu condiții asemănătoare există un decalaj însemnat în efectuarea prașilelor; la ora actuală mai sînt unități (Corni, Bogdana, Ivănești și altele) unde culturile sînt năpădite de buruieni. La cooperativa agricolă din Bogdana, de exemplu, pînă la data de 14 iunie, potrivit datelor comunicate la direcția agricolă județeană, din 940 hectare cu porumb, fuseseră prășite a doua oară doar 390.

Cauzele principale care generează această situație sînt slaba mobilizare a cooperatorilor la muncă și folosirea incompletă, cu capacitate redusă a utilajelor. La aceasta contribuie și desele defecțiuni ivite la tractoare și mașini agricole, defecțiuni care nu sînt remediate cu operativitate. La cooperativa agricole din Oltenești, de pildă, la data de 14 iunie, din două tractoare ale brigăzii de la S.M.T. Husi, repartizate la prășit, numai unul a lucrat efectiv; celălalt a stat o zi întreagă la sediul cooperativei, avînd pompa de apă defectă. Potrivit relatărilor tov. ing. Niculae Longhinescu, președintele cooperativei, nici celelalte utilaje trimise de S.M.T.-ul sus-amintit nu dau randamentul așteptat.

Remedierea operativă a unor astfel de deficiențe va putea contribui la intensificarea ritmului întreținerii culturilor. Aceasta se impune cu atît mai mult cu cît de cîteva zile și în județul Vaslui a început recoltatul cerealelor păioase — lucrare care la rîndul ei necesită o concentrare importantă de utilaje și forță de muncă.

N. FLORIAN

Combinele în lan, grîul - pînă la ultimul bob - în magazii!

În unitățile agricole din județul Dolj se stringe, în aceste zile, orzul de pe ultimele suprafețe. Săptămîna trecută a început și secerișul grîului din soiurile cu o coacere mai timpurie. Pînă la 15 iunie a.c. grîul se recoltase de pe aproape 5 000 de hectare din cele peste 166 000 de hectare cultivate.

Tatonări. Specialiștii se deplasează zilnic pe ogoare pentru a determina stadiul de coacere a grînelor și a dispune începerea lucrului.

— Azi e prima zi în care am intrat cu combinele în lan — ne declară Ileana SĂLCEANU, *inginera agronom a cooperativei agricole „23 August" din Băilești. Parcela este mică și cele 19 combine cu care am pornit la lucru dintr-odată sînt prea multe. Treburile s-au încurcat puțin. Pentru o organizare mai bună a muncii vom proceda la reducerea numărului de combine dintr-o grupă.*

Și la I.A.S. Segarcea, care cultivă 4000 de hectare cu grîu, a început recoltatul Ferma a doua, condusă de inginera Victoria ANDREI, *se află printre primele.*

— În anii trecuți, producția de grîu pe care o obțineam de pe fiecare hectar nu scădea sub 3 000 de kilograme — ne spune Constantin BIȚA directorul I.A.S. Segarcea. Seceta prelungită ne-a diminuat mult recolta și, de aceea, ne străduim să nu pierdem nici un bob din noua recoltă.

Am notat pentru posibilitatea unei viitoare generalizări faptul că C. Potînc, directorul I.A.S. Breasta, se afla la Segarcea pentru un schimb de experiență. La Breasta nu se copsese încă grîul. Cum au pornit la lucru segărcenii, cum și-au organizat munca, cum lucrează combinele? Iată cîteva întrebări la care directorul Potînc a aflat răspunsul vizitînd unitatea vecină.

Grîul, de pe suprafețe mai mari sau mai mici, a fost strîns și la I.A.S. Băilești, Giubega și Moțăței, precum și la cooperativele agricole din Maglavit, „Timpuri noi" — Poiana Mare, Birza, Valea Stanciului.

Concluzii generale: Stringerea recoltei — e drept mai devreme ca de obicei — a surprins oarecum nepregătiți pe unii lucrători din agricultura județului Dolj. Mai sînt încă combine, în special în S.M.T., nereglate potrivit stării culturilor. Există tendința răspîndirii forței mecanice în foarte multe puncte și, ca urmare, activitatea nu poate fi coordonată și îndrumată din punct de vedere tehnic. Se lucrează în multe unități cu combinele fără dispoziții de colectat pleava. (Specialiștii secției de mecanizare din cadrul Direcției agricole județene au recomandat S.M.T. confecționarea tubulaturii de pleavă din material plastic-folii de polietilenă). În numeroase unități, munca nu a fost organizată astfel încît recoltarea să poată fi urmată imediat de strîngerea paielor și apoi de arat. Cooperatorii nu au creat peste tot drumuri de acces pentru combine.

Evidența corectă a producției trebuie să constituie o problemă esențială în activitatea unităților agricole. Mai sînt cooperative agricole, ca cele din Afumați, „7 Noiembrie" — Bîrca, „7 Noiembrie" — Băilești, Galicea Mare care nu și-au reparat și verificat încă mijloacele de cîntărire a recoltei. În ziua în care a început recoltatul, bunăoară, cooperatorii din Bistrețu s-au trezit fără cîntare. Au dat fuga cu un camion de cîteva tone la S.M.T. Băilești să ia vreo 2—3 cîntare. Dar staționea — aflată peste drum de punctul de verificare al Direcției teritoriale de metrologie Craiova — uitase și ea să-și pună la punct cîntarele din dotație.

Iată cîteva dintre problemele principale pe care Direcția agricolă județeană, Uniunea județeană a cooperativelor agricole. Trustul zonal I.A.S. Craiova trebuie să și le înscrie de urgență pe agenda campaniei de recoltare a cerealelor păioase din acest an.

A. CUMPĂNAȘU

ÎNTRE PRODUCĂTOR ȘI CONSUMATOR

Drumul este scurt și drept, dar legumele nu-l găsesc

Există recorduri absolute? Mulți răspund „da!". Fals, cît se poate de fals. Orice performanță este depășibilă. Dovezi? Numaidecît. Toma Presbiterianu, șeful serviciului transporturi de la I.L.F. Timiș, ne relata că unui vagon cu legume i-au trebuit 27 de ore ca să străbată cei 17 kilometri care despart Aradul de Curtici.

Record absolut — conchidea dînsul. Dimpotrivă — spunem noi. Record cu viață scurtă. Cooperatorii din Cenei, județul Timiș, au recoltat miercurea trecută vreo 900 kg varză care a ajuns în comuna vecină, la C.L.F. Cărpiniș, abia vineri.

Am fi tentați să zicem că mai rău de așa nici nu se poate. Rezistăm însă tentației fiindcă am întîlnit și situații cînd legumele nici măcar n-au părăsit locul de producție. Să fie aceste situații ceea ce numim curent caz limită? Nicidecum; am precizat doar: recorduri absolute nu există! Și ca să nu se creadă cumva că am exagerat, iată și un exemplu. Cooperativa agricolă Freidorf a cumpărat deunăzi, cu un preț derizoriu, o cantitate de mazăre depreciată, pentru furajarea animalelor.

Dacă produsul ar fi purtat etichetă, cooperativa ar fi descoperit că mazărea pe care o cumpăra era aceeași pe care o vînduse cu vreo două săptămîni înainte I.L.F.-ului Timiș. Între timp, produsul se plimbase și staționase prin depozite și magazii. Circulase ca printr-un labirint, de-a lungul a tot felul de meandre, care de care mai întortochiate. Doar pe un un singur drum nu apucase mazărea să circule. Pe drumul spre consumator — singurul scurt și drept.

Cu toate că par ieșite din comun, fapte de felul celor semnalate întîlnim frecvent în județul Timiș. Între producător și consumator se interpun bariere numeroase, variate și greu de înlăturat. Lipsește ambalajul, bunăoară, deficitul ridicîndu-se la unele centre de valorificare bănățene la 40 la sută din necesar. Lipsa nu-i face însă pe unii oameni mai gospodari. La cooperativa agricolă din Recaș, roșiile erau recoltate în fragilele lădițe de export, deși acestea sînt destinate în exclusivitate ambalării și trebuie să ajungă noi și curate la beneficiarul extern.

După ce zac zile întregi în șoproanele cooperativelor, legumele sînt expediate în camioane descoperite, ajungînd la centrele de valorificare veștede și prăfuite. De altfel centrul din Cărpiniș nu dispune de nici o prelată pentru acoperitul camioanelor. Cooperativele posedă prelate, dar nu se obosesc să le folosească. În plus legumele se încarcă și se descarcă neglijent, lăzile sînt izbite de parcă ar fi umplute cu pietre și nu cu produse foarte sensibile la lovituri. Dacă acestui tratament „dur" nu-i rezistă nici măcar lăzile, este lesne de închipuit cum arată produsele. Nu exagerăm afirmînd că ceapa verde de la Gera, conopida de la Cenei și morcovii de la Otelec erau de calitatea întîi în momentul recoltării și sub stas după ultima descărcare, într-atît se depreciseră în timpul manipulărilor.

Anul trecut s-a utilizat cu bune rezultate sistemul aprovizionării directe a magazinelor de către cooperativele producătoare.

— Eram mulțumiți și noi, vînzătorii, și clienții, ne spune Gh. Vișoiu, responsabilul magazinului nr. 23. Aveam în magazii întreg sortimentul de legume. Uneori între recoltare și așezarea legumelor în rafturi dacă treceau două-trei ore. Se mirau cumpărătorii de prospețimea mărfii. Acum ne învîrtim pe lîngă niște cartofi și cîteva căpățîni de varză „obosită". Vindem lămîi, cu care sîntem aprovizionați din belșug, dar nu putem oferi consumatorilor roșii, castraveți, vinete și conopidă care se cultivă în județ. Dacă mi s-ar permite aș putea să le procur ușor de la cooperative. În contul contractelor, firește.

Magazinului nu i se permite însă să se aprovizioneze direct. Poate unde este la doi pași de depozitul C.L.F.-Timișoara, care a menținut aprovizionarea directă numai pentru șase unități de desfacere. Acestea, ce-i drept, sînt bine aprovizionate. În cursul săptămînii trecute, erau singurele unități, de altfel, care dispuneau de sortimentul complet.

— Sînt însă departe de unele cartiere — ne informează profesoara T. Bărcănescu. Apoi se creează asemenea cozi încît îți piere pofta de o roșie sau de un castravete.

— Și totuși, ce faceți?, insistăm noi.

— Aștept să se aducă și la magazinul acesta. Pînă atunci sau renunț să cumpăr sau — mai rar — apelez la particulari.

Oare numeroși funcționari ai I.L.F. Timiș și ai centrelor în subordine, care lustruiesc scaunele prin birouri, văitîndu-se că n-au beneficiari pentru o serie de produse, știu ce cred cetățenii despre munca lor! Ar fi timpul să nu fie privită cu îngăduință neputința prea adesea dovedită a acestor funcționari.

C. MOTREANU

În cooperativa agricolă de producție din comuna Cornetu, județul Ilfov, cultura de porumb beneficiază din plin de aportul mecanizării. În aceste zile se efectuează cel de-al treilea prășit mecanic.

Foto: AGERPRES

GOSPODĂRIREA FURAJELOR

(Urmare din pag. 1)

și stîne, de asigurare a apei etc. De asemenea, au fost repartizate din fondul forestier 32 000 de hectare de păduri, unde pășunează în prezent 24 159 de ovine și 2 444 de bovine.

Tot pentru alimentația animalelor în timpul verii, cît și pentru asigurarea unei rezerve de furaje necesară în perioada hrănirii la grajd, au fost puse la dispoziția unităților peste 2 000 de hectare de păduri, **din care să se adune frunzare. Acțiunea fiind abia începută, vom căuta, în colaborare cu uniunea județeană a cooperativelor agricole, să îndrumăm în continuare toate cooperativele să-și organizeze echipe pentru recoltarea și transportul frunzarelor. De asemenea, o mare grijă se va acorda adunării paielor și a plevei.** Pentru strîngerea fără pierderi a acestor subproduse, s-au asigurat pînă acum 130 de colectoare, urmînd să se mai confecționeze încă 72. De asemenea, au fost repartizate 129 de prese de balotat, iar combinele au fost prevăzute cu tubulatura necesară pentru colectarea plevei.

De bună seamă că o deosebită atenție s-a dat în acest an și furajelor cultivate. Printre altele, merită relevat că au fost extinse irigațiile pe 932 de hectare cu lucernă, față de numai 435 de hectare planificate. Recoltarea coasei I s-a făcut la timp, începînd de la 20 aprilie pînă la începutul lunii mai, iar în prezent s-a trecut la strîngerea celei de a doua coase. Cooperativele agricole de producție au conservat și depozitat în cele mai bune condiții cantitățile de fîn recoltate, fiind îndrumate să le utilizeze numai în timpul iernii. De asemenea, ținînd seama de mersul vegetației, în județ au fost începute pregătirile pentru recoltarea celor 27 860 de hectare de fînețe naturale.

Culturile duble constituie și ele o importantă sursă de furaje. În vederea completării necesarului de masă verde pentru lunile august și septembrie și pentru crearea unor noi resurse de însilozare s-au însămînțat pînă acum 591 de hectare cu culturi duble după secară și borceag. În continuare, pe măsura recoltării orzului, mazărei și grîului se vor semăna în încintele amenajate pentru irigat încă 6 900 de hectare, precum și suprafețe cît mai mari în terenul neamenajat, în funcție de evoluția factorilor climatici.

Alături de aceste măsuri, legate de folosirea unor noi rezerve de furaje, am urmărit ca și prin acțiuni organizatorice să se creeze condiții mai bune de hrănire a animalelor. Astfel, în urma analizelor făcute în unități, o parte din tineretul bovin a fost dirijat în îngrășătoriile specializate ale cooperativelor agricole de producție, degrevînd unitățile furnizoare de un număr apreciabil de animale. Mai bine organizate și cu rezerve mai mari de furaje grosiere, unitățile specializate au reușit să realizeze sporuri economice în greutate vie, variind între 700—800 de grame pe zi, cu un consum minim de concentrate.

Pentru perioada care urmează, vom intensifica și mai mult eforturile în vederea folosirii cît mai eficiente a resurselor de nutrețuri existente în unități. Printre altele, va fi materializată una din măsurile stabilite în colaborare cu Inspectoratul silvic județean, și anume aceea cu privire la **producerea făinii de cetină. Totodată, vom îndruma cooperativele agricole să ridice din bazele de recepție toate cantitățile de gozuri și ciocălăi și să strîngă orice produs secundar creat în unitate care se pretează să fie introdus în furajarea animalelor.** De asemenea, vom acționa în continuare pentru ca în fiecare cooperativă agricolă de producție să fie crescute acele specii de animale, care găsesc cele mai potrivite condiții, în funcție de zona pedoclimatică și de sortimentele de furaje ce se produc, astfel încît să nu mai înregistrăm deficite în alimentația animalelor.

PROTECȚIA MUNCII

FERIȚI-VĂ DE INTOXICAȚII!

Peste 840 de intoxicări cu insecto-fungicide în cele 365 de zile ale anului 1966. În anul 1967, numărul intoxicărilor a fost ceva mai mic, dar cazurile au fost mai grave decît cele din anul precedent. Intoxicațiile cele mai frecvente s-au datorat Ecatoxului. Asemenea accidente au avut loc la întreprinderile agricole de stat Biled — Timiș, Crevedia — Ilfov, Iancu Jianu — Olt, Seini — Maramureș, S.M.T. Spătărești — Suceava, S.M.T. Moinești — Bacău, stațiunea experimentală Buzău.

Intoxicațiile se datoresc în principal depozitării produselor fitofarmaceutice în magazii improvizate sau șoproane, în apropierea surselor de apă, caselor de locuit, grajdurilor de animale. Adeseori substanțele toxice sînt păstrate împreună cu alte materiale ca echipament de protecție, butoaie cu benzină sau motorină, rechizite de birou și chiar alimente. S-a constatat, de asemenea — și acest lucru ar trebui să dea de gîndit forurilor competente — că unele ambalaje ale produselor fitofarmaceutice sînt de proastă calitate, deteriorîndu-se în timpul manipulării. Cît se poate de dăunătoare s-a dovedit a fi sustragerea produselor, îndeosebi a verdelui de Paris, cu scopul folosirii lor în locuințe și gospodăriile personale.

Avînd în vedere consecințele grave ale intoxicațiilor provocate de produsele destinate combaterii bolilor și dăunătorilor, vom face cîteva recomandări cu privire la depozitarea, manipularea și utilizarea acestor produse.

Produsele trebuie depozitate în magazii special amenajate, după gradul de toxicitate, substanțele inflamabile (sulfura de carbon, dibutoxul, detoxul emulsie) se vor păstra în încăperi ce permit respectarea riguroasă a normelor p.c.i. Distribuirea se va face numai în baza actelor de predare — primire, aprobate de responsabilul cu protecția plantelor din unitate. Ambalajele produselor fitofarmaceutice vor purta obligatoriu pe ele inscripția „otrăvitor" și bine cunoscuta emblemă „cap de mort".

Scoaterea din ambalaje a produselor închide se va face numai prin vărsare sau amorsare mecanică. Nu rareori după terminarea lucrărilor de combatere a bolilor sau dăunătorilor, brigadierii și șefii de echipă lasă ambalajele pe cîmp, la voia întîmplării. Ambalajele produselor toxice, care nu se înapoiază uzinelor producătoare, se vor distruge prin ardere sau îngropare în pămînt.

Nu vor fi pusi sub nici un motiv să lucreze la combaterea bolilor și dăunătorilor persoane sub 18 ani, femei gravide sau cele care alăptează și oameni bolnavi.

Unde aruncați soluțiile rămase disponibile? Acest semnal de alarmă, prezent sub forma unei placarde, afiș sau alt mijloc de popularizare așezat în diferite locuri, nu trebuie să lipsească din nici o unitate agricolă de stat și cooperatistă. Soluțiile rămase nefolosite și reziduurile rezultate din spălarea vaselor vor fi colectate în gropi speciale, cu adîncimea de cel puțin 1,5 metri, și la o distanță de minimum 100 metri de surse de apă, adăposturi de animale.

Folosirea echipamentului de protecție prevăzut în normative este obligatorie pentru muncitorii care lucrează la combaterea bolilor și dăunătorilor. Sînt muncitori care pleacă acasă îmbrăcați în hainele de protecție. Unul din aceștia, îmbrăcat în costumul de lucru, și-a luat copilul în brațe. Venind în contact direct cu substanțele aflate pe hainele tatălui, copilul s-a intoxicat grav.

Este cunoscut faptul că fiecare produs fitofarmaceutic are o remanență specifică grupei chimice din care face parte. Consumarea produselor tratate (legume, fructe) înainte de expirarea termenului prescris, a condus la intoxicații grave, în special în rîndurile copiilor. Tocmai de aceea, se impune ca terenul tratat să se marcheze cu tăblițe avertizoare și să fie păzit. Conducerile de unități au datoria să anunțe organele locale înaintea începerii tratamentelor pentru ca acestea să avertizeze populația.

Ing. A. BRASLĂ
din Consiliul Superior al Agriculturii

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

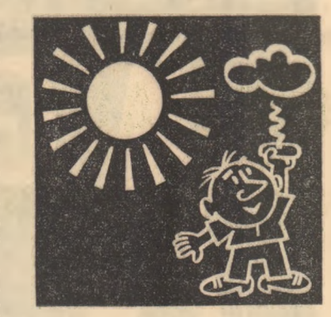

ÎN INTERVALUL 11—17 iunie, vremea a fost răcoroasă și instabilă la începutul intervalului, după care a devenit frumoasă și în încălzire simțitoare în toată țara. Temperaturile medii zilnice au oscilat între 12.5° și 23.5°. Temperaturile maxime cele mai ridicate din aer au oscilat la 17 iunie, între 34° (la Răuseni, Săcuieni și Satu Mare) și 24° (la Constanța). Temperaturile minime cele mai coborîte din aer s-au produs la 13 iunie și au fost cuprinse între 5° (la Făgăraș) și 18° (la Jurilovca).

În stratul arabil, temperaturile medii din ultima zi a intervalului au variat între 20° și 24°. În cîmpia de vest și sudul Olteniei au fost mai mari (22°—28°).

Precipitații sub formă de averse au căzut pe tot teritoriul. Cantitățile măsurate au fost de 0.1 la 10 mm. În Podișul Tîrnavelor și al Sucevii, în depresiunea Jijiei, în Platforma Cotmeana și Cîndești, în bazinul mijlociu și inferior al Jiului și în sud-estul Dobrogei, cantitățile au fost de 10 la 30 mm.

La cultura de floarea soarelui, faza de înflorire s-a extins în majoritatea zonelor din sudul și vestul țării. În ultimele zile s-a declanșat faza de înspicare la porumb în Cîmpia Dunării. Culturile prășitoare au intrat în faza de maxim consum al apei în jumătatea de sud a țării. La porumb și floarea-soarelui, pierderile de apă prin evapotranspirație se ridică în aceste zone pînă la 50—70m³/ha pe zi.

Pe terenurile neirigate, ritmul de creștere a tuberculilor la cartof a scăzut sensibil față de săptămîna precedentă în sud-estul țării, menținîndu-se satisfăcător în zonele subcarpatice, estul Transilvaniei și nordul țării.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 21—27 IUNIE: Vreme călduroasă și în general frumoasă, mai ales la începutul intervalului. Cerul va fi variabil. Înnourări trecătoare se vor semnala în a doua parte a intervalului, cînd vor cădea averse de ploaie însoțite de descărcări electrice în jumătatea de vest a țării. În rest, aversele vor avea un caracter izolat.

Vîntul va sufla slab pînă la potrivit din sectorul vestic.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între 7° și 17°, iar maximele între 20° la 30°, local mai ridicate în sud-estul țării.

SCRISORI

Pași spre satul de mîine

Recent, la Șercaia, județul Brașov, a avut loc adunarea generală a comuniștilor și deputaților în vederea constituirii noilor organe de conducere locală. În comuna Șercaia trăiesc și muncesc laolaltă 4 200 de oameni — români, maghiari și germani. Comuna dispune de o puternică bază materială, economică și social-culturală. Aici își desfășoară activitatea 10 unități importante, printre care amintim: cooperativa agricolă de producție, cu brigăzi în satele aflate Șercaia, Vad și Hălmeag, trei ferme agricole de stat, o secție de reparat drumuri, un ocol silvic, un sector de exploatare forestieră. Există un liceu și trei școli generale, unde predau 32 de cadre didactice, trei grădinițe, trei cămine culturale, dispensar, casă de naștere, o stație de radioficare, două cinematografe, trei biblioteci, 11 unități de desfacere ale cooperației de consum, 12 unități prestatoare de servicii.

Darea în folosință a complexului comercial din satul Șercaia și a magazinului alimentar din Vad, construirea unui nou local pentru liceul din comună, a altui local pentru dispensarul uman, înființarea unui magazin de artizanat, sistematizarea și înfrumusețarea comunei, reînvierea unor vechi tradiții folclorice și meșteșugărești — iată numai cîteva din obiectivele care vizează activitatea de viitor a organelor locale de partid și de stat nou alese.

V. TEUTSCH
redactor
la centrul de radioficare

Calul nu merită să fie vitregit

Ca în multe alte unități situate în zona de deal, și în cooperativa noastră lucrările în vii, livezi, grădina de legume, cît și diferitele transporturi, mai ales pe distanțe scurte, se fac cu ajutorul cailor.

Analizînd neajunsurile în legătură cu asigurarea transporturilor și a forței de tracțiune necesare, consiliul de conducere al cooperativei a trecut la luarea unor măsuri concrete care să înlăture urmările concepției greșite care s-a manifestat pînă nu de mult în legătură cu creșterea acestei specii de animale. Astfel, o dată cu inventarierea iepelor bune pentru reproducție le-am asigurat condiții corespunzătoare de furajare, îngrijire și adăpostire. Am obținut anul trecut 35 de mînji, iar în acest an probabil peste 40. Pentru a dobîndi produși corespunzători avem însă nevoie de armăsari de calitate. Stațiunii de montă din comuna Răducăneni nu i s-a repartizat decît un singur armăsar din depozitul de la Grași și, în plus, aceasta se află și la o distanță mare de unitatea noastră.

De aceea, propun ca, prin Direcția generală a creșterii animalelor, Consiliul Superior al Agriculturii să întreprindă unele măsuri concrete în vederea redresării situației creșterii calului. Consider că primele din ele ar trebui să fie îndreptate spre reintroducerea lucrărilor de reproducție și selecție la această specie. *În acest sens sînt necesare întocmirea și urmărirea efectuării planului de montă și fătări, reorganizarea stațiunilor de montă și asigurarea lor cu reproducătorii necesari, extinderea însămînțărilor artificiale și la această specie, continuarea și lărgirea lucrărilor întreprinse de I.C.Z. în vederea obținerii unui tip de cal intermediar, spre semigreu, cu aptitudini mixte, corespunzător agriculturii noastre.*

Sorin BUSUIOC
inginer zootehnist
la cooperativa agricolă
din Gorban, județul Iași

Prin cooperare

Nouăsprezece cooperative agricole de producție din raza centrului nostru de protecția plantelor folosesc în fiecare an aviația utilitară la combaterea bolilor și dăunătorilor din culturile de cartofi. Alimentarea avioanelor cu apă se făcea pînă în acest an cu autocisternele, cheltuindu-se pentru aceasta, anual, circa 100 000 lei din bugetul statului, fără ca problema să fie soluționată în bune condiții. Pentru a remedia aceste neajunsuri, cu sprijinul organelor de partid și de stat și a fostei uniuni raionale a C.A.P., la începutul anului s-a stabilit ca, prin cooperarea unităților interesate, să se execute alimentarea cu apă a aeroportului din orașul Tg. Neamț.

Fiecare cooperativă agricolă a contribuit cu suma de 40 de lei pentru hectarul cultivat cu cartofi și tratat cu aviația. Lucrările s-au efectuat în cursul lunii mai, sub îndrumarea U.J.C.A.P. De la castelul de apă al S.M.T.-ului Tg. Neamț a fost trasă o conductă în lungime de 1 200 m. Apa, venind prin diferență de nivel, se acumulează într-un bazin de beton, cu o capacitate de 45 000 de litri, de unde sînt alimentate avioanele. Întreaga lucrare nu a costat decît 73 000 de lei, fiind gestionată de cooperativa agricolă din Răucești. Costul lucrării se amortizează încă în acest an, realizîndu-se și o economie de 27 000 de lei.

Ing. Tiberiu ALEXANDRU
șeful Centrului
de protecția plantelor
din Tg. Neamț

ÎN ATENȚIA CULTIVATORILOR DE LEGUME

În numărul viitor vom publica normele tehnice privind cultura de toamnă a tomatelor, cepei, fasolei de grădină, mazărei pentru păstăi, castraveților cornișon și morcovilor.

ÎN CURÎND!

UN NOU CONCURS DOTAT CU PREMII
TEMA: PROTECȚIA MUNCII

(Amănunte în numărul viitor)

O perspectivă îmbietoare pentru practica agricolă:

DIRIJAREA ÎNFLORITULUI CU AJUTORUL HORMONILOR

Descoperirea hormonilor vegetali constituie un reviriment în știință. Succesele obținute în cei 48 de ani de la descoperirea primului hormon — auxina — sînt cu adevărat spectaculoase. În această perioadă, colaborarea dintre fiziologi și chimiști s-a dovedit foarte utilă și eficace. Fiziologii detectează prezența hormonilor, iar chimiștii, cu o uimitoare rapiditate, izolează, identifică și sintetizează noile substanțe, care ajung în mîna industriei și agriculturii.

Pînă în 1951, fiind singurul hormon cunoscut, auxinei, (descoperită în 1920) i s-a atribuit un rol exclusiv în procesele de creștere, precum și în procesul înfloritului. După această dată, s-au descoperit noi hormoni vegetali: giberelinele, citochininele și abscisinele (inhibitori). Acțiunea lor poate fi stimulatoare, inhibitoare sau toxică, influențînd în primul rînd creșterea în toate etapele ei. Auxinele influențează în special creșterea în volum a celulelor, citochininele — diviziunea celulară, giberelinele — creșterea în lungime a tulpinii, iar abscisinele determină repausul mugurilor, adică încetarea creșterii.

De îndată ce au fost descoperite, aceste substanțe au găsit o aplicare de mare amploare în producția agricolă. Auxinele, se folosesc ca erbicide, ca substanțe care stimulează înrădăcinarea butașilor împotriva căderii fructelor mature; giberelinele se folosesc pentru obținerea de struguri fără semințe și la prepararea malțului de bere; citochininele mențin zarzavaturile mult timp în stare fragedă; abscisinele sînt descoperite doar de cîțiva ani, însă posibilitatea de a opri creșterea mugurilor este cît se poate de seducătoare.

Studiul fiziologic al hormonilor vegetali a dus la descoperirea de substanțe chimice sintetice, care nu se găsesc în plante, dar care au o acțiune asemănătoare și uneori mai puternică.

Deoarece unii hormoni vegetali pot provoca înfloritul plantelor în condiții în care acestea nu înfloresc sau înfloresc cu mare întîrziere, s-a ajuns la concluzia că acest fenomen este controlat hormonal. Descoperirea unor substanțe care să influențeze înfloritul deschide perspective largi de aplicare în agricultură, revoluționînd, în unele domenii, practica. Ar putea fi rezolvate, pe această cale, multe din cerințele agriculturii: soiurile tardive ar putea fructifica în zone unde nu ajung la maturitate, s-ar putea mai ușor și mai sigur obține două recolte pe an, culturile ar putea fi extinse mai spre nord sau spre sud etc.

Ipoteza existenței „florigenului", ca hormon specific înfloritului, a fost elaborată în 1937 de Ceailahian. După unii cercetători însă „florigenul" este alcătuit din hormonii creșterii și nu ar exista un hormon special al înfloritului. Ulterior, cercetările s-au intensificat și au lămurit unele dintre aceste aspecte.

S-a constatat, astfel că auxina poate interveni în procesul de înflorire într-un singur caz: la plantele de ananas, care cu ajutorul auxinei de felul acidului naftilacetic, înfloresc încă din primul an uniform. Mult mai eficace este giberelina (acidul giberelic) care poate înlocui necesitatea de temperaturi joase (cerute în timpul procesului de preîncolțire) la plante ca sfecla, morcovul, varza; sub acțiunea ei aceste plante înfloresc în primul an. Multe plante care înfloresc numai în condiții de zi lungă (16 — 18 ore) sub acțiunea giberelinei înfloresc la zi scurtă. La salată se poate obține astfel sămînță fără ca planta să mai formeze căpățînă.

Cu toate că exemplele citate arată că hormonii de creștere intervin în procesul înfloritului, se consideră că rolul lor este indirect: auxinele acționează după ce s-a format floarea rudimentară (la ananas), iar giberelinele activizează diviziunea celulară în vîrful meristematic al tulpinii și nu determină trecerea acestuia din stare vegetativă în stare generativă. De aceea atenția cercetătorilor s-a îndreptat spre obținerea de extracte din plante înflorite și încercarea lor pe plante neînflorite. Natura hormonală a florigenului, care nu este pusă la îndoială în prezent, va fi definitiv dovedită cînd extractele „florigene" vor fi analizate chimic.

Existența „florigenului" este susținută de trei tipuri de experiențe. S-a constatat, într-o primă serie de experiențe, că la plantele cu reacție fotoperiodică (care cer zi scurtă sau zi lungă pentru ca să înflorească) este suficient ca o singură frunză sau chiar un fragment de frunză să primească numărul de ore de lumină necesar zilnic pentru înflorit pentru ca în mugurele aflat la distanță să se formeze floarea. Rezultă de aici că din frunza tratată migrează o „substanță" în cantitate mică, suficientă însă pentru a modifica mugurele vegetativ într-un mugure generativ. A doua serie de experiențe dovedește trecerea acestei „substanțe" prin punctul de altoire. O plantă înflorită, altoită pe o plantă vegetativă, determină înfloritul acesteia chiar dacă ea aparține altei specii sau altui gen.

În sfîrșit, a treia serie de experiențe constă în înlăturarea frunzei tratate cu fotoperioada optimă, la diferite intervale de timp de la terminarea tratamentului. Aceste încercări au dovedit că e nevoie de timp pentru ca substanța stimulatoare să ajungă din frunză la mugurele terminal.

Concepția existenței „florigenului" este susținută direct de ultimele încercări de extragere a acestei substanțe. Astfel, cu metanol s-a obținut de la plante înflorite de Xanthium pennsylvanicum (holera) un extract brut care provoacă înfloritul plantelor de Xanthium în stare vegetativă. O asemenea încercare a reușit și la planta Rudbeckia și la crizantema Șuocan.

La Centrul de cercetări biologice din Cluj, împreună cu C. Ocheșanu, efectuind experiențe cu planta Perilla, am dovedit că „florigenul" este un amestec de substanțe și că trecerea la înflorit a plantelor constă în dispariția unor substanțe inhibitoare pentru înflorit, concomitent cu apariția de substanțe stimulatoare. La crizanteme am demonstrat că nașterea „florigenului" are loc în două etape: în prima, procesul e labil și reversibil, iar în a doua, este stabil și ireversibil. Deși aceste experiențe sînt abia la început, ele ne conving că sîntem aproape de cunoașterea mecanismului biochimic care determină înfloritul plantelor, ceea ce va însemna o descoperire de mare importanță în biologie, cu multe și neprevăzute aplicații practice.

Prof. univ. I. BĂRBAT
de la Institutul agronomic din Cluj

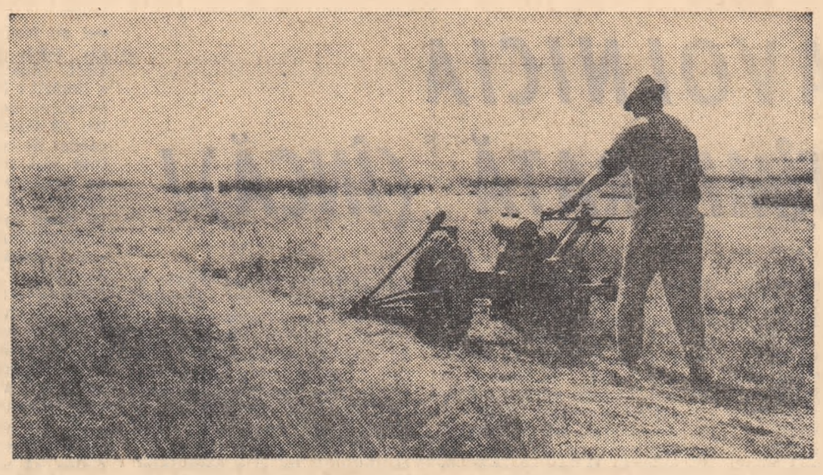

Stațiunea experimentală agricolă Livada. O lucrare de sezon pe loturile experimentale: cositul

Foto: M. ALEXE

AGENDĂ FITOSANITARĂ

Tratamente la zi în horticultură

Condițiile climatice continuă să rămînă favorabile, și în cazul culturilor horticole, atacurilor diferiților dăunători și făinărilor.

GÎNDACUL DE COLORADO prezintă pericol pentru cartofi și vinete. Se poate combate ușor în această perioadă, întrucît se găsește în stare larvară. Culturile se vor trata cu Detox emulsie 0,8 — 1 la sută, sau cu produse organofosforice. Nu se vor trata cartofii cu Aldrin sau cu produse pe bază de cloroderivați (Heclotox, Duplitox).

Pentru vinete, perioada dintre momentul aplicării tratamentului și recoltare nu trebuie să fie mai mică de 12 zile cînd se folosesc produse organofosforice și de 22-24 de zile la produsele pe bază de cloroderivați.

BUHA VERZII continuă să atace în stadiu larvar varza plantată mai tîrziu. Se recomandă tratarea cu produse organofosforice, urmînd ca recoltarea să se facă după minimum 12 zile de la aplicarea tratamentului.

PĂDUCHELE CENUȘIU AL VERZII prezintă, în această perioadă, mai ales în unele zone puternic infestate, pericol mare pentru semincerii de varză și ridichi. Tratarea repetată a culturilor cu produse organofosforice (Ecatox 0,08 la sută), pînă la distrugerea completă a dăunătorilor, este absolut obligatorie.

PĂIANJENII sînt periculoși îndeosebi pentru culturile de vinete și ardei. Pentru prevenirea unor atacuri masive sînt recomandate tratamente cu produse acaricide (Phencapton 0,1 la sută, Acaricidol 0,4 la sută, Tedion 0,1—0,2 la sută) pe plantele atacate.

FĂINAREA CASTRAVEȚILOR ȘI DOVLECEILOR a apărut și progresează rapid. Prin tratamente repetate cu sulf muiabil 0,4 la sută, sau Karatan 0,05 — 0,06 la sută boala poate fi combătută cu succes.

MANA LA CEAPĂ nu a apărut, datorită condițiilor de secetă, decît sporadic. Atunci cînd sînt condiții optime de dezvoltare se vor face tratamente repetate cu zeamă bordeleză 0,75 la sută, în care se adaugă substanțe adezive sau muiante ca Detersin 0,2 — 0,3 la sută, Romopal 0,3 la sută etc.

La cîteva specii pomicole, în special la măr, s-au manifestat cu frecvență și intensitate mare, încă de la începutul vegetației, făinările Tratamentele repetate cu sulf muiabil 0,4 la sută, Karatan, (Dinocap) 0,08 — 0,1 la sută, sulf coloidal 0,1 la sută, zeamă sulfocalcică 30° Bé-2 la sută, au o bună eficacitate.

MOLIILE STRUGURILOR la generația I au apărut mult mai devreme ca de obicei. Se va urmări dezvoltarea dăunătorilor la generația a II-a, care coincide cu momentul intrării în pîrgă a soiului Perla de Csaba. Tratamentele se vor aplica cu strictețe, întrucît există pericolul de invazie puternică. Se va folosi Ecatox sau Detox, fiind contraindicat — Hexacloranul.

Pînă acum nu a fost semnalată apariția manei. După primele ploi puternice și de durată trebuie urmărită atent, aplicîndu-se preventiv tratamentele.

FĂINAREA VIȚEI (Oidium) și-a extins aria de dezvoltare în ultimii ani. Tratamentele vor fi executate cu sulf muiabil 0,4 la sută, sulf praf, sau cu zeamă sulfocalcică 2,5 la sută.

Ana MARIN
și V. CONSTANTINESCU
de la Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură

COLȚUL APICULTORULUI

UN CÎNTAR PRACTIC DE CONTROL APICOL

Cîntarul de control face parte din piesele inventarului cu ajutorul căruia apicultorul apreciază epocile culesului intensiv, precum și perioadele lipsite de cules. Aceste constatări îl ajută să ia măsurile cele mai corespunzătoare. Tot cu ajutorul cîntarului de control, în stupăritul pastoral apicultorul poate depista cele mai bogate baze melifere.

Avînd în vedere costul destul de ridicat al cîntarului decimal, precum și dificultățile legate de transportul lui, se preconizează folosirea unui cîntar simplu, care, după concepția inventatorului său, Dr. W. Lutz, din Belgia, funcționează pe principiul hidraulic **(vezi fotografia și schița).**

Cîntarul ușor de realizat de orice stupar, este confecționat din material plastic, are o greutate totală de circa 200 g. și se compune din trei părți distincte: corpul, tubul și tabla indicatoare.

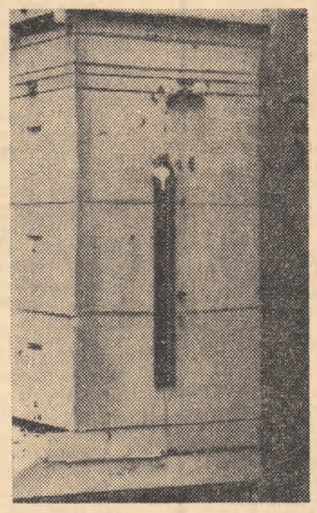

Corpul cîntarului este format dintr-un sac de masă plastică de formă dreptunghiulară, cu dimensiunile 25/47 cm (asemănător perinițelor pneumatice folosite pentru plajă). Tubul, tot din material plastic, prelungindu-se dintr-un colț al săculețului, este transparent și are un diametru de 0,5 cm și o lungime totală de 60 cm. La capătul superior, tubul este prevăzut cu o mică pîlnie, tot din material plastic, prin care se introduce apa în săculeț.

Tabla indicatoare este formată dintr-o stinghie gradată, pe care se va sprijini tubul. Cu ajutorul unor bolduri indicatoare se vor înregistra oscilațiile cîntarului în funcție de nivelul lichidului.

Prin pîlnia prevăzută la capătul superior al tubului se introduce în săculeț 250 g apă. Pentru o mai bună vizibilitate, apa poate fi colorată cu albastru de metilen sau chiar cu cerneală.

Pentru buna funcționare a cîntarului, stupul trebuie așezat pe un suport cu o suprafață perfect plană. Săculețul poate fi așezat în partea anterioară a stupului sau în partea lui posterioară, el cuprinzînd aproximativ jumătate din suprafața totală a bazei stupului, care, de asemenea, trebuie să fie perfect plană. În partea opusă a suportului se vor fixa două șuruburi cu capul rotund, lăsate în afară la o distanță egală cu grosimea săculețului umplut cu apă. Astfel fundul și respectiv toată greutatea stupului se va sprijini, o parte pe capul celor două șuruburi, iar cealaltă parte pe corpul săculețului cu apă, permițînd o ușoară basculare. Tubul se va fixa pe peretele stupului, în dreptul stinghiei gradate. În felul acesta vom observa că apa din săculeț se va ridica, prin tub, pînă la o anumită înălțime, care corespunde unei anumite gradații pe tabla indicatoare. Dacă vom pune o greutate sau vom apăsa cît de puțin stupul, acesta va balansa, iar apa se va ridica în raport cu greutatea pusă pe stup. Pentru a-l putea folosi cu precizie va trebui să urmărim cu cîte gradații se ridică coloana de apă din tub la o anumită greutate.

Cu ajutorul unor greutăți cunoscute, pe care le așezăm pe stup, putem stabili la unitatea de greutate de 1 kg cu cît linioare se ridică nivelul de apă din stup. Aflăm deci exact că pentru 1 kg de spor în greutate, nivelul apei din tub se ridică cu un anumit număr de gradații. Vom putea urmări astfel zi de zi urcarea sau coborîrea nivelului apei în raport cu intensitatea culesului.

Simplu, ieftin, foarte potrivit pentru orice fel de stup, ușor de transportat, cîntarul cu apă poate fi realizat de orice stupar priceput.

Ing. Traian VOLCINSCHI
de la Asociația crescătorilor de albine

CULTURILE INTERCALATE ȘI SUCCESIVE — cale de sporire a veniturilor din legumicultură

Motive temeinice — vecinătatea cu un mare centru muncitoresc, deci cu o mare piață, condiții favorabile etc. — au determinat membrii cooperativei agricole de producție din Stupini să cultive cu legume, an de an, suprafețe însemnate.

În ultimii ani, creșterea suprafeței destinate sectorului legumicol a fost însoțită de sporirea suprafețelor pe care au fost organizate culturi succesive și intercalate. Procedînd astfel, reușim ca, pe o parte din teren, să producem, în același timp, două și trei culturi, ceea ce înseamnă cantități mai mari de legume pe aceeași unitate de suprafață și, firește, sortimente mai variate. Practicarea culturilor succesive și intercalate a creat posibilitatea eșalonării mai eficiente atît a producției și valorificării ei, cît și a utilizării forței de muncă.

Pentru a stabili eficiența economică a diferitelor scheme de culturi intercalate și succesive, în ultimii cinci ani am încercat cele mai diferite combinații și le-am urmărit atent. Sîntem acum în posesia unor date și cifre care, pentru noi, și poate și pentru alții, prezintă un interes deosebit.

O primă schemă presupune ceapa și usturoiul, pentru consum în stare verde, cultivate intercalat cu ridichi, salată sau spanac, iar ca succesivă cultura de castraveți plantați intercalat cu porumb dulce, varză de toamnă, conopidă sau fasole verde. Ceapa și usturoiul, pentru consum ca verdețuri, se plantează o parte în toamnă — în jurul datei de 15 septembrie — iar alta în primăvară, în mustul zăpezii. Distanța între rînduri: 41 cm, distanță ce permite executarea mecanizată, a lucrărilor de întreținere. Salata sau ridichiile se plantează la începutul lunii aprilie. După ce este eliberat de aceste culturi, terenul se pregătește și se fertilizează corespunzător (200 kg de azotat de amoniu la hectar). Terenul se marchează apoi mecanizat, folosindu-se cultivatorul echipat cu rariță, pentru castraveți — la 1,40 m. între rînduri, iar pentru varză și conopidă — la 70 cm rînd de rînd.

În cazul culturii de castraveți, pe brazdele executate la 1,40 cm, rînd de rînd, se fac cuiburi cu sapa la 1,20 cm. cuib de cuib. În cuiburi se pun cîte 2 kg de mraniță, după care se acoperă cu un strat de pămînt de 6—8 cm. peste care se însămînțează manual cîte 5—10 semințe de castraveți la cuib.

Concomitent cu însămînțarea castraveților, se însămînțează și porumbul dulce dublu hibrid din grupa 97—101. Semănatul se face manual, în cuiburi, din două în două rînduri, între cuiburile de castraveți. Pe rîndul de castraveți rămas neînsămînțat cu porumb se plantează verzoase.

Prin folosirea acestei variante, la un hectar se însămînțează castraveți în 6 000 de cuiburi, porumb dulce în 4 000 de cuiburi și verzoase în 4 000.

În cazul variantei ceapă și usturoi — castraveți — verzoase — porumb dulce, am realizat, în medie, pe cinci ani, un venit total de peste 35 000 de lei. Venitul mediu la hectar a crescut la 39 251—41 797 de lei cînd, în plus, în cultura de ceapă și usturoi au fost cultivate, intercalat, salată și ridichi de lună.

Pentru a mări sortimentul de legume produse pe aceeași unitate de suprafață, schemei amintite (ceapă și usturoi verde — castraveți — porumb dulce — varză de vară și toamnă) i-am adăugat o nouă cultură: cea de fasole păstăi. Culturile succesive, adică cele care au urmat după ceapă și usturoi, au fost organizate așa cum se desprinde din schema alăturată. Fasolea se seamănă în cuiburi cu sapa la distanța de 70 cm rînd de rînd și 50 cm între cuiburi.

Într-o altă schemă, cultura de bază este cea de cartofi. Intercalat am cultivat salată, spanac sau ridichi de lună, iar ca culturi succesive — varză sau conopidă de toamnă.

Cartofii, preîncolțiți, se plantează semimecanizat, prin executarea brazdelor mecanizat și plantarea manuală. După prima prașilă mecanică, deci în timpul răsăririi cartofului, se însămînțează printre rînduri — salata, spanacul, sau ridichiile de lună. Pînă la recoltarea culturilor intercalate, care corespunde cu perioada de 15—25 mai, lucrările de întreținere se execută manual. Culturile intercalate, ajungînd la maturitatea comercială cu aproximativ 25—30 de zile înaintea cartofului, se recoltează fără să împiedice recoltarea culturii de bază. După recoltarea cartofului, care corespunde cu perioada de 15—20 iunie, terenul se îngrașă cu gunoi de grajd, se ară superficial și se plantează cu varză de toamnă, gulii de toamnă, sau se însămînțează ridichiile de toamnă.

Cele mai mari venituri — 35 174 de lei — le-am obținut, în cazul acestei scheme, de la varianta cartofi — ridichi de lună — varză de toamnă; aproape 29 000 de lei am realizat cînd, în locul ridichiilor de lună, am cultivat, printre rîndurile de cartof, salată și spanac.

Una din culturile de legume, care favorizează succesiunea altor culturi și care aduce mari venituri cooperativei agricole de producție din Stupini, este cultura spanacului și salatei de toamnă și primăvară.

Însămînțarea spanacului și salatei se face în mai multe etape: prima în jurul datei de 15 august, a doua după două săptămîni, iar a treia primăvara, în mustul zăpezii (terenul fiind pregătit din toamnă). Se înțelege că și recoltarea este eșalonată.

După ce recoltarea salatei și a spanacului a fost încheiată pe întreaga suprafață, aceasta realizîndu-se în jurul datei de 15—20 mai, terenul este pregătit corespunzător pentru culturile succesive. Cele mai bune rezultate, concretizate în venituri sporite la hectar, ni le asigură, în culturi succesive, sfecla roșie — 35 559 de lei, cartofii de vară — 29 750 de lei și roșiile gogonele — 29 362 de lei. Am încercat și o altă variantă. Salata și spanacul au fost succedate de o grupă de culturi intercalate: castraveți, porumb dulce, varză de toamnă și varză roșie. Veniturile realizate la hectar au fost ceva mai mici (29 840 de lei), dar am obținut un sortiment mult mai variat.

Am mai practicat și practicăm, firește, și alte scheme și variante de culturi intercalate și succesive de legume. Cele cîteva expuse sînt, în condițiile noastre, cele mai eficiente. Un aspect mi se pare însă că trebuie neapărat subliniat: **succesul este asigurat de o grijă sporită pentru aplicarea întocmai a agrotehnicii specifice fiecărei culturi, de o corespunzătoare pregătire și fertilizare a terenului după recoltarea culturilor de bază.**

Ing. Teodot CALCATINGE
de la cooperativa agricolă din Stupini-Brașov.

PRESA P.P.F.

pentru balotarea paielor și fînului

La I.M.U. Medgidia se află în producția de serie o nouă presă de mare productivitate pentru balotarea paielor și fînului. Mașina lucrează în agregat cu tractoarele U-650 și U-651. Transmiterea mișcării de la tractor la organele de lucru ale presei (vezi schița) se face prin cardanul (1) la volantul (2) al reductorului principal (3), iar apoi, prin sistemul bielă-manivelă (4) la pistonul (5). Tot la reductor (3), mișcarea este transmisă printr-un lanț articulat cu cuplajul de siguranță (6) de unde este distribuită, prin intermediul roților de lanț, răsucitorului (12), transmisiei transversale (10) pentru antrenarea ridicătorului de paie (11), pompei hidraulice (13) și reductorului secundar conic (7). De la acest ultim organ mișcarea se bifurcă la grupul de alimentare intermediar (9) sau la grupul de alimentare (8). Adunarea și ridicarea paielor, din brazdă, se face cu ajutorul ridicătorului de paie. Pentru mărirea capacității ridicătorului și pentru descărcarea acestuia, mașina este prevăzută cu un alimentator intermediar cu gheare (9).

Principiu de funcționare: paiele sau lucerna sînt introduse în camera de presare prin intermediul grupului de alimentare. Grupul de alimentare constituie o noutate în construcția mașinilor de presat, prin faptul că are o mare capacitate de transport. Cu ajutorul pistonului (5), materialul supus balotării este presat cu o forță considerabilă. Pierderile de material în acest punct sînt minime datorită construcției moderne a sistemului de ghidare, care este pe lagăre de rostogolire (rulmenți). Legarea și înnodarea legăturilor balotului se face cu două aparate ale răsucitorului. Densitatea baloților este reglată automat printr-un sistem hidrostatic de presare (14). În scopul asigurării unui gabarit minim de transport, mașina este prevăzută cu un sistem automat de schimbare a poziției protapului față de axa longitudinală a canalului de presare. Pentru adaptabilitatea permanentă a ridicătorului de paie la înălțimea miriștii și a denivelărilor terenului, mașina are o roată de copiere reglabilă pe verticală.

Viteza de lucru a mașinii: 7,5 km/h; greutatea volumetrică a balotului este de 160 kgf/m³ cînd materialul presat are o umiditate de 38 la sută și de 125 kgf/m³ cînd umiditatea acestuia este de 7 la sută. Baloții rezultați pot fi lăsați pe miriște sau încărcați într-o remorcă ce se atașează dispozitivului de remorcare a mașinii P.P.F.

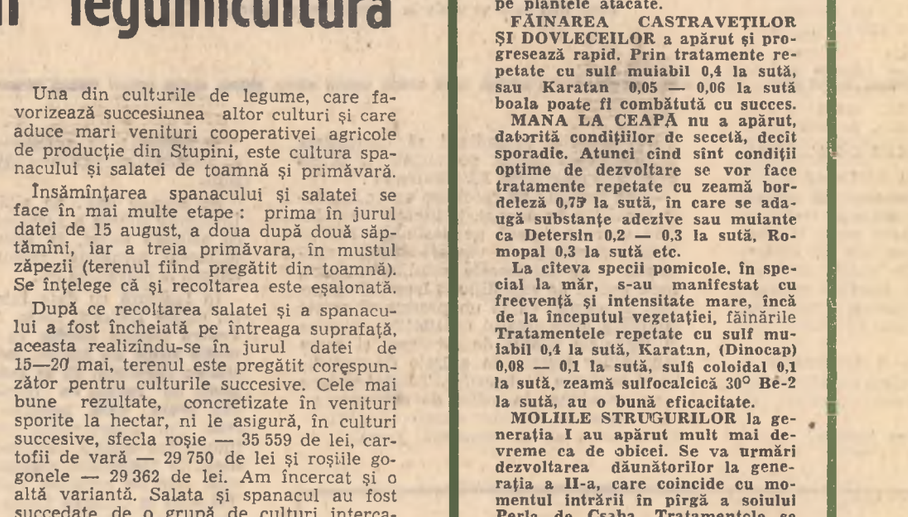

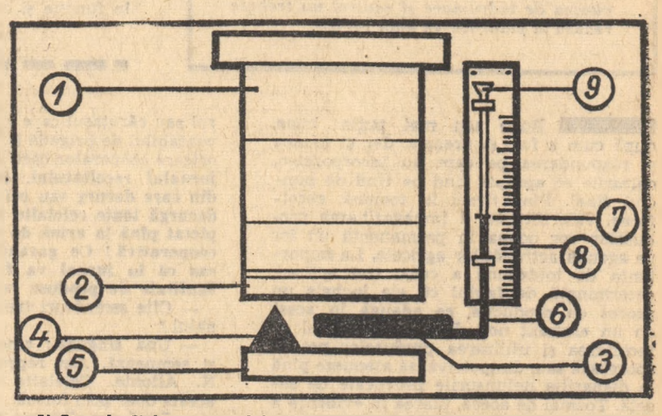

1) Stupul; 2) baza stupului; 3) corpul cîntarului de control (perniță cu apă pe care se sprijină stupul); 4) capul șurubului pe care se spirjină stupul; 5) suportul plan pe care se așează cîntarul și stupul; 6) tubul; 7) acul indicator al nivelului apei în tub; 8) tabla indicatoare gradată; 9) pîlnia tubului.

Ing. Alexandru ȘTEFAN
de la I.M.U. Medgidia

PE URMELE SESIZĂRILOR

Deficiențe sînt, dar se așteaptă revizia

La sfîrșitul lunii februarie a.c., redacția revistei noastre a informat Uniunea județeană Mehedinți a cooperativelor agricole despre conținutul unei sesizări trimise de către inginerul agronom al cooperativei agricole din Branițte, Ion Dumitrescu. Semnatarul scrisorii arăta o serie de abuzuri și nereguli din cadrul cooperativei agricole.

Timp de aproape două luni uniunea județeană nu a comunicat nimic redacției despre sesizarea ce i s-a trimis spre cercetare. Am presupus că, dat fiind gravitatea faptelor semnalate, conducerea uniunii a format un colectiv de cadre competente care să analizeze la fața locului justețea sesizării.

Ne-am înșelat însă. Sesizarea nu s-a bucurat de atenția cuvenită, n-a constituit pentru nimeni un semnal de alarmă. Ea a rămas practic nerezolvată, conducerea uniunii urmărind — după cum vom vedea — nu descoperirea și înlăturarea lipsurilor, ci îndeplinirea unei formalități.

Un instructor al uniunii județene, Virgil Dinu, a stat cîteva ore la Branițte și a întocmit un referat care apoi a fost expediat redacției.

„Din discuțiile avute cu mai mulți cooperatori, *se arată în referat*, am constatat că există necazuri și nemulțumiri în legătură cu loturile în folosință. Unele persoane din conducerea cooperativei agricole dețin suprafețe în plus, în timp ce cîteva familii de cooperatori nu au deloc. Este justă și afirmația din sesizare privind cele 56 de tone de roșii ce au lipsit anul trecut din gestiunea brigăzii legumicole. Producția a fost înregistrată ca recoltată, normîndu-se zile-muncă. Se bănuiește că brigadierul a umflat producția ca să iasă zile-muncă în plus. Există însă unele acte, poate fictive, din care rezultă că roșiile au fost date în hrana puilor. Dar îngrijitorii nu recunosc. Au dreptate : 1 600 de pui nu puteau să consume 56 de tone de roșii. Se prea poate că roșiile au luat alte drumuri."

Continuîndu-și „investigațiile", instructorul uniunii județene descoperă multe alte deficiențe pe care, conștiincios, le comunică redacției. Referatul privind rezolvarea sesizării este, de fapt, o copie a sesizării trimise spre rezolvare. Aflăm din nou că produsele intră în magazie necîntărite, că s-au găsit cantități mari de grîu și porumb, precum și diverse obiecte și materiale neînregistrate. Se mai confirmă că anul trecut, din vina consiliului de conducere al cooperativei agricole, s-a risipit recolta de grîu de pe 60 de hectare, iar sfecla de zahăr a rămas, peste iarnă, nerecoltată. „S-a cules ceva în primăvară, pentru animale, restul s-a stricat" — încheie răspunsul trimis redacției. Nici un cuvînt despre cei vinovați de asemenea grave abateri, despre măsurile luate pentru stabilirea adevărului, sancționarea vinovaților și recuperarea prejudiciului. Mai sîntem informați, în treacăt, că în cooperativa amintită este planificată o revizie de fond. Dar dacă revizia nu ar fi fost planificată, sesizarea la care ne-am referit era oare considerată ca rezolvată ? Este necesar să se întreprindă măsuri operative, pe parcurs, pentru a se preîntîmpina comiterea abuzurilor de natura celor amintite. Activitatea de îndrumare și control nu trebuie redusă la planificarea unor revizii.

SAMAVOLNICIA NEASTÎMPĂRATĂ (ÎNCĂ)!

„I-am spus cu frumosul că am fost normat greșit și l-am rugat să cerceteze pentru a îndrepta greșeala. Atunci el m-a înjurat și m-a dat afară. Îl cunosc bine, m-am temut de scandal și de aceea am plecat ; seara, în drum spre casă, am trecut pe la bufet să beau un deț, el era acolo beat, cum m-a văzut a sărit și m-a luat la bătaie. Cu o legătură de chei m-a bătut pînă am căzut. Bată-l dumnezeu de deț, dacă aș fi știut..."

Pop Aurel, om la 70 de ani, relatează monstruoasa întîmplare, a cărei victimă a fost, cu o voce înceată, obosită, aproape gata să-și facă siesi vină că n-a putut s-o ocolească. A doua zi după întîmplare, cu fața tumefiată de lovituri, Pop a mers la circumscripția medicală ; diagnosticul, precizat în certificatul medical nr. 1096 din 1 octombrie 1967, confirmă, obiectiv, agresiunea suferită.

„Am gîndit să-l dau în judecată, dar el a venit la mine și mi-a zis că n-o să-mi fie bine de nu stau liniștit, mi-a fost teamă să mă pun cu el că a mai bătut și pe alții — pe Comloșan, pe Pecican, ce să mai vorbim... !"

Pavel Pecican, în dezacord cu martorii care susțin că și el a fost bătut, declară reținut : „Nu m-a bătut, stăteam pe scară, el mi-a dat brînci și eu am căzut".

Dar cine este acest el, bătăușul gata să-și impună cu pumnii părerea, însul de care mie, reporterului, îmi este absolut limpede că oamenii se tem într-o măsură aproape peste putință de înțeles dacă vii din afara unității. *Se numește Remus Galea și este președintele cooperativei agricole din Micălaca, suburbie a Aradului.*

Cooperatorii cu care am stat de vorbă, unii mai rezervați, alții afirmînd un plus de curaj izvorît din convingerea că lucrurile vor fi, în sfîrșit, lămurite pînă la capăt, au schițat un tablou destul de cuprinzător a ceea ce apare la acest om ca samavolnicie și abuz, comportare de Barbă Albastră și brutalitate de stăpîn.

Prima criză dintre adunarea generală a coperativei și președintele ei a apărut acum cinci ani. Au fost atunci voci care, o dată stabilit faptul că Galea și-a însușit ilegal 100 kg de grîu, au cerut schimbarea lui din funcția de președinte. Dar majoritatea cooperatorilor, criticîndu-l, au considerat că el poate fi totuși menținut în funcție și ca atare s-au împotrivit înlocuirii. Este puțin probabil că s-ar fi ajuns la acest deznodămînt foarte convenabil pentru Galea dacă oamenii ar fi cunoscut și un alt fapt. O echipă de control a fostului consiliu agricol orășenesc Arad a stabilit tot atunci că președintele de la Micălaca, împreună cu alți cîțiva apropiați, se făcuse vinovat de însușirea a peste 30 000 kg de cartofi destinați plantării. Echipa de control a constatat nepotrivirea flagrantă dintre actele de scădere a cartofilor din gestiune, acte care consemnau folosirea a 3 800 kg cartofi la hectar și cantitatea real însămînțată — 1 600 kg la ha și a dispus imputarea în seama președintelui și a altor 2—3 vinovați a 18 000 de lei. Numai că, ajuns la consiliul agricol orășenesc, procesul-verbal de imputație a dispărut nu se știe cum și dispărut este și astăzi. Poate că inginerul Brînda, „servus"-ul președintelui din Micălaca, fost vicepreședinte al consiliului agricol orășenesc, în prezent lucrător la direcția agricolă județeană Arad, va ajuta la descoperirea acestui dosar.

Al doilea moment de criză între adunarea generală a cooperativei și Galea avea să izbucnească în 1965. În loc ca neastîmpăratul președinte să fi înțeles așa cum trebuia clemența cooperatorilor, el a folosit perioada dintre 1963—1965 pentru a-și întări pozițiile, a continuat tot mai neînfrînat abuzurile. La adunarea din 1965, marea majoritate a cooperatorilor și-au exprimat hotărîrea de a-l scoate pe Galea din funcție, dar spiritul de dreptate al adunării generale a fost atît de violent bruiat la acea nefericită ședință, încît lucrurile au rămas tot neschimbate. Aceasta a dat președintelui convingerea infailibilității lui și a neputinței oamenilor de a-l pune la punct.

Îmi este practic peste putință să menționez suita de abateri săvîrșite în acest timp de Galea. Voi da un singur exemplu, cu siguranță unic în țara noastră, caracteristic pentru modul de a judeca al acestui om. Din ce în ce mai nervos că comisia de revizie din cooperativă, îndeosebi președintele acesteia, își „bagă nasul unde nu-i fierbe oala" și pe deasupra mai încheie și procese-verbale, cerînd sancțiuni, Galea a convocat la sfîrșitul lunii iunie 1967 o ședință a consiliului de conducere. Aici, pentru a treia oară de la începutul anului, a fost analizată activitatea comisiei de revizie (organ subordonat *numai* adunării generale, conform art. 35 din statutul cooperativei agricole) și s-a luat o hotărîre originală : încomodul președinte al comisiei de revizie, tov. Ștefan Nădăban, a fost numit... magaziner. Așa se face că din darea de seamă de sfîrșit de an a comisiei de revizie, a aceleași comisii foarte exigentă mai înainte, reiese : „Bunurile cooperativei au fost bine administrate, nu s-au constatat lipsuri". Deci, consiliul de conducere a hotărît ! Dar cîte n-a hotărît consiliul de conducere ! Pentru că Galea a vrut să-și ia carnet de conducere auto, fără însă să-l coste ceva, consiliul de conducere a „hotărît" ca unitatea să plătească 1 500 de lei drept taxe de școlarizare a proaspătului șofer. Și ce n-a mai „hotărît" consiliul de conducere ! Printre altele a „hotărît" ca postul de vînzătoare la chioșcul cooperativei, chioșc cu un dever de mii de lei pe zi, să fie încredințat unei necooperatoare, așa-zisă verișoară a președintelui, pe nume Silvia Zomoniceri.

Condamnînd fără rezerve apucăturile de bătăuș ale lui Galea, să privim „corecția" aplicată fierarului Pop și dintr-un alt unghi de vedere. Ne amintim că bătrînul a reclamat o greșită normare a muncii lui. Răspunsul președintelui la sesizarea fierarului l-am văzut. Ceea ce încă trebuie spus este faptul că, contrar hotărîrii adunării generale și a îndrumarului elaborat de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție privind retribuirea personalului de conducere, anul trecut Galea s-a autoretribuit cu 122 de zile-muncă peste ceea ce i se cuvenea legal, iar anul acesta și-a prevăzut o retribuție cu 124 de zile-muncă mai mare.

Ne oprim aici. Țesătura de nereguli și abuzuri în centrul căreia Galea tronează ca un stăpîn inatacabil este, aparent, încă puternică. Pentru a o destrăma, Uniunea județeană Arad a cooperativelor agricole trebuie să intervină cu toată energia. I-o cer sutele de cooperatori de aici hotărîți să facă, în sfîrșit, ordine în casa lor.

Teoharie OPREA

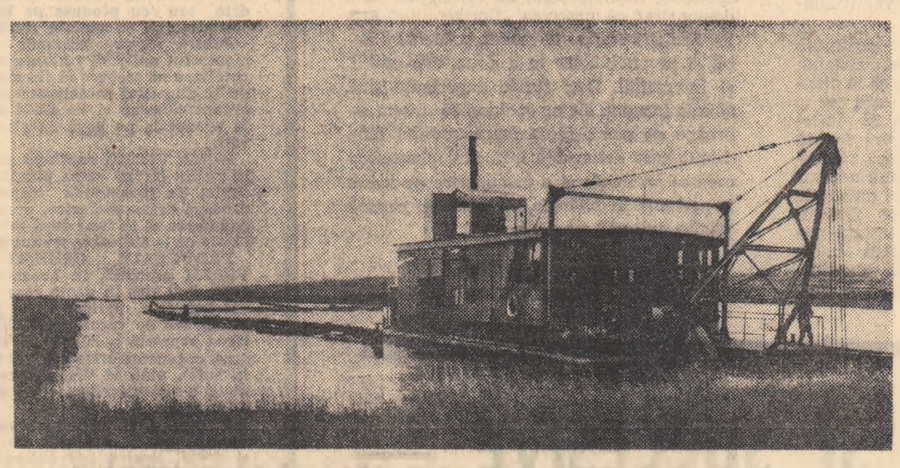

Realizarea celui mai mare obiectiv de investiții în domeniul irigațiilor — sistemul Carasu — a cărui suprafață amenajată va ajunge în final la 174 000 ha, necesită un volum imens de terasamente. În acest scop, la excavații se folosesc utilaje de mare randament, între care, așa cum se vede în fotografie, și drăgi.

Foto : AGERPRES

ANCHETA NOASTRĂ

JURNALUL DE RECOLTARE — AMESTEC NEDORIT DE FICȚIUNE ȘI ADEVĂR

Bune sau mai puțin bune, după cum a fost și vremea, dar și munca și răspunderea pe care au încorporat-o, culturile se apropie rînd pe rînd de punctul final. Pînă tîrziu în toamnă, recoltarea, valorificarea și înmagazinarea produselor vor ocupa în permanență un loc pe agenda activităților agricole. La importanța de totdeauna a celor trei acțiuni, determinată de faptul că ele încheie un proces de producție, se adaugă în acest an un element nou. El ține de faptul că recoltarea și utilizarea produselor pot să sporească sau, dimpotrivă, să atenueze pînă la dispariție nejunsurile provocate de secetă. Tocmai de aceea, luarea în evidență a recoltei, în însuși momentul obținerii ei, dobîndește o însemnătate cu totul deosebită în comparație cu cea din anii precedenți. Economistul **M. MÎNDRESCU**, de la uniunea județeană Vrancea a cooperativelor agricole, observă :

— Atît timp cît produsele nu-s desprinse de plantă sau de sol, ele continuă să fie considerate cultură. Chiar și recoltate, în grămezi, dar neevidențiate în acte, ele nu incumbă decît răspunderi vagi, diluate. Jurnalul recoltatului este documentul de bază, într-un fel singurul, care deschide gestiunea unui produs.

N. ALIONTE, vicepreședinte cu problemele economice la uniunea cooperatistă Prahova, consideră jurnalul recoltatului actul de naștere al produsului. Asemănător privește problema și **GH. CĂLEANU**, economist la uniunea județeană Galați.

— Spre deosebire de industrie — spune el — unde cantitatea de produs se poate evalua cu destulă exactitate în funcție de materiile prime introduse în fabricație, în agricultură antecalculul este problematic. Știi precis cît și ce anume ai produs în momentul cînd strîngi recolta și o măsori. Actul primar, care să evidențieze rezultatul măsurătorii nu poate fi altul decît jurnalul recoltatului.

Economistul **T. BELU**, de la uniunea județeană Brăila, socotește jurnalul strict necesar și din pricină că recolta se realizează pe spații întinse de producție Din alte unghiuri, sau cu alte argumente, aproape toți interlocutorii noștri au susținut cu convingere, uneori cu ardoare, **necesitatea jurnalului de recoltare.**

Cei care au manifestat unele rezerve, considerînd că la anumite produse ne-am putea lipsi eventual de acest jurnal, nu și-au susținut afirmațiile cu argumente sau măcar cu observații care să merite consemnarea.

Dar, dacă în privința necesității jurnalului părerile au coincis, ele au devenit extrem de diverse de îndată ce am mutat ancheta pe tărîmul practicii nemijlocite.

— Cine e în drept să întocmească jurnalul ? am întrebat noi.

— Brigadierul, au răspuns unii.

— Cînd se recoltează produse diferite, la distanțe mari, brigadierul nu-i în stare să facă singur față, așa că jurnalul poate fi întocmit și de un șef de echipă, au fost de părere alții.

Au mai fost aduși în discuție, ca posibili întocmitori ai jurnalului, cantaragiul, șoferul sau căruțașul care transportă produsele, contabilul de brigadă și, în ultimă instanță, oricare cooperator care știe să scrie. Adică, **jurnalul recoltatului, documentul primar din care decurg sau cel puțin ar trebui să decurgă toate celelalte acte, poate fi completat pînă la urmă de oricare om dintr-o cooperativă ! Ce garanție există în acest caz că în jurnal va fi înscrisă întreaga cantitate de produse recoltate ?** Nici una.

— Cîte semnături trebuie să poarte jurnalul ?

— **Una singură ;** cine îl întocmește, îl și semnează. Am reprodus răspunsul lui N. Alionte. Celelalte s-au deosebit de acesta doar prin formă.

— **Dacă am dispune ca jurnalul de recoltare să fie contrasemnat** — zice N. Alionte — brigadierii ar putea să creadă că **le punem la îndoială corectitudinea și s-ar simți jigniți.**

Ar însemna, acceptînd această părere, să renunțăm la orice verificare și, în primul rînd, la reviziile contabile pentru a nu atinge în vreun fel sensibilitatea celor ce li se încredințează valori materiale. Contrasemnarea jurnalului de recoltare este, de altfel, prevăzută și pe formularul folosit și ea are drept scop evitarea erorii întărirea încrederii în valabilitatea documentului. **Socotim că pe jurnalul de recoltare e firesc să existe fie semnătura celui care cîntărește, fie a celui care transportă sau a șefului de echipă.**

Problema numărul unu a întocmirii jurnalului de recoltare și, implicit, a corectitudinii înregistrării producției o constituie locul și data completării documentului în discuție.

— Jurnalul de recoltare a fost creat ca să fie întocmit în cîmp, remarcă judicios **Al. GĂUREANU**, de la uniunea județeană Vrancea.

— Și nu se întocmește în cîmp ?

— Nu, fiindcă nu-s cîntare la fiecare loc de recoltare.

— De cele mai multe ori nu se întocmește în cîmp nici atunci cînd există cîntare, completează **A. CRISERU**, de la aceeași uniune.

De ce evită brigadierii să completeze jurnalul recoltatului pe tarla ? O primă explicație ne-o oferă Al. Găureanu :

— În jurnalul de recoltare apare întreaga cantitate de produs, indiferent de felul cum se repartizează pe destinații. Pentru fiecare destinație — vînzare sau înmagazinare — se întocmește actul de rigoare, recte avizul de expediție și bonul de transfer. E normal ca la un produs să existe diferențe între totalul cantităților înscrise în jurnalele zilnice de recoltare și suma cantităților trecute în avizele de expediție și bonurile de transfer. Tocmai pentru a nu se ajunge la astfel de diferențe pe care, repet, le consider explicabile, brigadierii evită să întocmească jurnalul de recoltare în cîmp și lasă lucrul acesta ca să-l facă la birou.

Mai explicit jurnalul de recoltare se întocmește ulterior avizului de expediere și bonului de transfer, cu care e pus de acord, însumînd cantitățile de produse reținute în aceste acte. Procedeul anulează, se înțelege, autenticitatea jurnalului, îl transformă într-o ficțiune inutilă și chiar dăunătoare. În vidul de reală evidență pe care-l creează acest sistem se poate instala ca la ea acasă, incorectitudinea.

Gh. Căleanu și T. Belu propun ca în cazul jurnalelor ce prezintă deficiența descrisă, volumul producției să fie stabilit pe baza numărului de zile muncă atribuite la lucrările de recoltare. Pe lîngă că e incomodă, soluția nu oferă nici suficiente garanții. astfel că nu i se poate conferi autoritatea de act contabil.

Ce se întîmplă cînd, întocmindu-se corect, jurnalul de recoltare conține cantități mai mari sau mai mici decît cele incluse în avizul de expediție și bonul de transfer ?

— Pentru minusuri se pot aplica scăzămintele legale, ne informează Al. Găureanu.

— Numai că minusuri nu știu să fi apărut vreodată, intervine colegul său A. Criseru. Plusuri, în schimb, se constată adesea.

— Cum se soluționează ?

— Simplu ; se completează un jurnal al recoltatului pentru cantitatea aflată în plus.

Se ajunge deci, pe altă cale, tot la o întocmire fictivă a jurnalelor de recoltare. Și asistăm astfel, în dese cazuri, nu la primatul jurnalului recoltării, ci pur și simplu la măsluirea lui.

În legătură cu data întocmirii jurnalului există indicații clare, tehnic motivate. **Pentru fiecare produs în parte se întocmește zilnic un jurnal, indiferent de cantitatea recoltată. El se întocmește pe brigadă, de îndată ce recoltarea ia sfîrșit sau seara, dacă lucrarea durează toată ziua.** Unii interlocutori consideră însă că întocmirea zilnică incomodează pe brigadieri, le îngreunează munca. În ciuda funcției sale de consilier județean, C. **FRAȚILA** de la uniunea județeană Prahova e împotriva întocmirii de cu seară a jurnalului de recoltare dacă producția urmează să fie expediată la beneficiar a doua zi :

— Completarea de cu seara a jurnalului prezintă riscuri. Peste noapte pot surveni deprecieri și lipsuri.

Păi tocmai din acest motiv este necesar ca jurnalul să fie completat seara. Încărcîndu-se cu producția, devenind gestionarul ei pe bază de acte, brigadierul va depozitat-o în așă fel ca să nu apară nici lipsuri, nici deprecieri. Întocmind seara jurnalul, brigadierul va găsi poate chiar modalitatea de a transfera-o mai devreme beneficiarului sau magaziei unității. Cu jurnale întocmite a doua sau a treia zi, sau chiar la sfîrșitul recoltării, mai este oare de mirare că produsele zac pe alocuri vreme îndelungată în cîmp ?

Părerile divergente, inconsecvențele și evidentele greșeli ce se comit la întocmirea jurnalului de recoltare m-au determinat ca, în finalul anchetei, să aduc din nou în discuție oportunitatea documentului respectiv. Deși le-am prezentat interlocutorilor faptele rezultate din anchetă, fapte doar în parte expuse aici, ei au susținut cu aceeași convingere de la început ideea că jurnalul recoltatului este un act util.

— Un act indispensabil, a subliniat decis **C. POPESCU**, vicepreședinte al uniunii județene Brăila. Iar anul acesta ne este mai necesar ca niciodată.

Subscriind la această subliniere, ne simțim datori să atragem atenția, așa cum am făcut-o și în cursul anchetei, că **trebuie stabilite în cel mai scurt timp modalitățile practice de întocmire a jurnalului de recoltare. Aducerea lor la cunoștința brigadierilor se poate realiza prin instructorii de teren ai uniunilor. Restabilind primatul jurnalului de recoltare, investind acest document cu maximum de autoritate, veghind ca el să reflecte exact producția dobîndită la fiecare cultură în parte, uniunile cooperatiste și conducerile cooperativelor închid ermetic canalele prin care se pot strecura sustragerea, risipa și deprecierea produselor.**

M. CALIANU

CURIER ECONOMIC ȘI JURIDIC

MĂSURI PENTRU APĂRAREA SĂNĂTĂȚII ANIMALELOR

Recent, printr-un ordin al președintelui Consiliului Superior al Agriculturii, au fost aprobate instrucțiunile privind reglementarea folosirii în hrana animalelor și păsărilor a resturilor de la abatoare, cantine, restaurante, în scopul prevenirii difuzării unor boli. Este cunoscut faptul că resturile de la abatoare, improprii consumului uman (carne, organe confiscate, deșeuri, sînge), precum și resturile culinare de la cantine și restaurante, reprezintă o sursă importantă de hrană pentru animale.

În același timp însă, folosirea acestor resturi, fără o prealabilă sterilizare, poate constitui o cale de difuzare a unor boli grave. Astfel, pesta porcină africană, boală epizootică pentru care nu există pînă în prezent nici un mijloc biologic sau medicamentos de prevenire sau tratare, a fost introdusă în unele țări europene prin resturile alimentare de la avioanele sosite de peste graniță și apoi s-a extins cu repeziciune, cauzînd pierderi economice foarte mari. De asemenea, rujetul și pesta porcină clasică, pesta și holera aviară, salmonelozele s-au răspîndit atît în țara noastră, cît și în alte țări, prin resturile alimentare nesterilizate, introduse în hrana animalelor.

Pentru preîntîmpinarea introducerii unor astfel de boli în fermele de animale și păsări, precum și în gospodăriile individuale, instrucțiunile elaborate reglementează modul de folosire, pentru furajare, a tuturor acestor resurse. Astfel resturile de la abatoare, improprii consumului uman, la fel ca și resturile culinare de la cantine și restaurante, se pot folosi în hrana animalelor și păsărilor numai după o prealabilă sterilizare făcută în incinta acestor unități, sau a unei unități speciale de colectare a deșeurilor alimentare. Conform acelorași instrucțiuni, **resturile culinare provenite de la vagoanele restaurante, vapoare și avioane, nu se vor vor folosi în hrana animalelor, ci se vor distruge prin ardere sau denaturare și îngropare.**

Se fac precizări în legătură cu modul de organizare și funcționare a centrelor de colectare și sterilizare a diferitelor deșeuri, precum și cu tehnica de lucru în vederea asigurării unei salubrități depline. Resturile de la abatoare urmează a fi folosite în hrana animalelor numai după prelucrarea lor sub formă de făinuri furajere de carne, de carne-oase sau de sînge, deșeuri sau produse de abator confiscate și fierte, sau sînge fiert. În cadrul abatoarelor, prelucrarea trebuie făcută în maximum 6 ore vara și 12 ore iarna, de la rezultarea materiei prime. Este absolut interzis transportul de la un abator la altul a produselor confiscate, a deșeurilor de abator și a sîngelui în vederea prelucrării.

Precizări se dau, de asemenea, în legătură cu modul de prelucrare și depozitare atît a deșeurilor, cît și a făinurilor furajere pînă la livrarea lor. Unitățile producătoare sînt obligate ca, înainte de livrare, să trimită, din fiecare șarjă, probe de analiză celui mai apropiat laborator veterinar.

În privința resturilor culinare destinate furajării animalelor, instrucțiunile prevăd modul de preparare, sterilizare și transport al acestora, precum și obligațiile organelor veterinare însărcinate cu efectuarea controlului sanitar. Consiliile populare comunale și orășenești sînt obligate ca, în raza lor teritorială, să asigure strîngerea și distrugerea resturilor din locurile unde s-au organizat petreceri cîmpenești, precum și din locurile de popas ale turiștilor, campinguri etc. stabilind răspunderi personale.

Respectarea strictă a ordinului și instrucțiunilor elaborate, sesizarea promptă a oricăror încălcări a acestora, va contribui la limitarea și lichidarea a numeroase boli.

Combinatul carbonifer VALEA JIULUI - PETROȘENI

STR. 23 AUGUST NR. 2

ANGAJEAZĂ IMEDIAT

PENTRU EXPLOATĂRILE MINIERE

DÎLJA, URICANI, PAROȘENI, VULCAN ȘI LUPENI :

— **mineri ;**
— **ajutori mineri ;**
— **muncitori necalificați ;**

SE ASIGURĂ :
— **cazare la cămine ;**
— **masă la cantine contra cost ;**
— **școală de calificare pentru cei ce doresc să se califice;**
— **salarizarea conform legislației în vigoare.**

Combinatul carbonifer VALEA JIULUI - PETROȘENI

JUDEȚUL HUNEDOARA

OFERĂ SPRE VÎNZARE DIN STOC DISPONIBIL :

— **piese schimb auto diferite;**
— **piese schimb tractor;**
— **piese schimb utilaje miniere ;**
— **becuri speciale 2,4 W. 1,75 Amp. pentru lămpi de mină tip „Wolf";**
— **armături de galerie din profil TH;**
— **țevi flanșate Ø peste 150 mm;**
— **cabluri tracțiune funicular 34.**

Pentru informații suplimentare vă veți adresa direct la Serviciul aprovizionării, telefon 1461, 1360 Petroșani unde veți putea consulta listele detailate cu materialele disponibile,

FABRICA „IZOLATORUL" BUCUREȘTI

șos. Electronicii, nr. 9—11

telefon 35 14 90, sectorul II

OFERĂ SPRE VÎNZARE,

fără repartiție, din stocul disponibil fără mișcare, pe bază de comenzi ferme :

— **curele trapezoidale ;**
— **ceară de albine ;**
— **cleiuralit ;**
— **echipament de protecție ;**
— **mantale cauciucate din doc cu glugă ;**
— **scurte impermiabile, cu slăvută vătuită ;**
— **măști de praf ;**
— **sandale de panificație cu microporos ;**
— **cisme de cauciuc sintetic ;**
— **extras de tanin pentru tăbăcărie ;**
— **jambiere din piele pentru sudură ;**
— **rulmenți diferiți.**

ION IONESCU DE LA BRAD

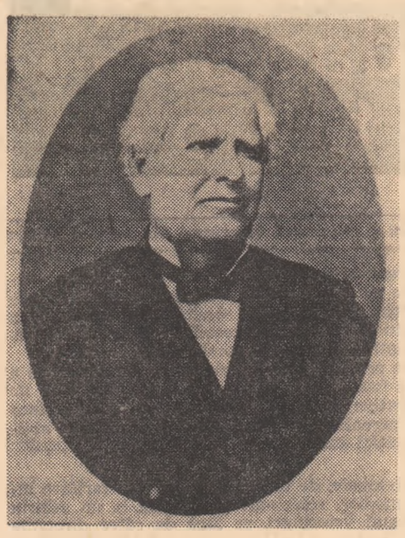

(Urmare din pag. 1)

de expoziții, concursuri și colecții cu subiecte agricole.

Pentru activitatea lui a fost ales membru al Academiei Române și al unor societăți științifice și culturale. Timp de 8 ani (1876—1883), Ion Ionescu a fost deputat în Camera al țăranilor din Colegiul al 4-lea — Roman, ale căror interese le-a susținut cu zel și în mod documentat, stăruind pentru împroprietărirea însurăților, pentru vinderea către țărani a moșiilor statului, pentru punerea mai dreaptă a dărilor, pentru economii în efectuarea cheltuielilor.

Născut la 24 iunie 1818 la Brad, lîngă Roman, ca fiu al iconomului Ion Isăcescu, el a urmat școala Trei Sfetitele de la Iași, învățînd istoria, retorica, matematica, latina, greaca, franceza, filozofia etc., după care a trecut la Academia Mihăileană. În 1838 a plecat în Franța, pe cheltuiala lui Mihai Sturza Vodă, pentru a învăța agricultura la Mathieu de Dombasle, la Roville. În timpul petrecut în Franța a mai urmat sau audiat diferite cursuri la Auxeres, la Dépréau, la Bois de Senant, la Canerlle Beauvais, la Paris, Sorbona. După expresia lui N. Iorga „De la Petrachi Poenaru nu se mai văzuse... un „valah" mai harnic și mai dornic de a-și însuși cunoștințele". Pregătirea multilaterală a continuat-o apoi în tot cursul vieții sale.

Întors în țară în 1842, s-a ocupat mai întîi de creșterea vitelor la moșiile lui Mihai Sturza, care îl face apoi director al administrării moșiilor sale, în 1844. În același timp este numit profesor la Academia Mihăileană, unde predă lecții de agricultură.

Participant activ la revoluția de la 1848, alături de Bălcescu, Eliad, Tel, Alecsandri, I. Ghica și alții, definind revoluțiile ca „durerile de naștere a libertății", el sesizează cauzele social-economice ce le generează. Susținător al emancipării țăranilor de boieresc și al împroprietăririi cu despăgubire, pe care el le numea „problemă cheie" de care depinde avuția țării și progresul social, și-a atras ura neîmpăcată a boierilor ; la 13 septembrie 1848 este arestat la București de oștile turcești, închis la Cotroceni și surghiunit din țară peste Dunăre.

A plecat apoi la Constantinopol pentru a susține emanciparea și împroprietărirea țăranilor. Devine colaborator al ziarului „Journale de Constantinopole", face diferite călătorii și scrie numeroase studii despre agricultură.

Se întoarce în țară în 1857 și deschide prin presă și viu grai o susținută campanie pentru rezolvarea chestiunii emancipării și împroprietăririi țăranilor, acțiune pentru care în 1861 i se intentează proces de agitator și este condamnat la 3 luni închisoare, săvîrșită la mînăstirea Neamțului.

Întors la Iași, în 1864 participă la elaborarea legii pentru emanciparea și împroprietărirea țăranilor și este însărcinat de Cuza Vodă cu „privegherea aplicării acestei reforme", fiind numit inspector general de agricultură.

Către sfîrșitul vieții se retrage la Brad, unde practică agricultura pe cont propriu timp de 22 de ani și unde caută să pună bazele unei școli de agricultură practică și a unei ferme model.

Omul „cărunțit cu plugul într-o mînă și cu cartea în cealaltă", cum îl numește Bogdan Petriceicu Hașdeu, se evidențiază în contemporaneitate cu realizările sale marcante în știința agricolă, în științele economice și sociale.

Vorbind despre știință și despre legătura ei cu practica, Ion Ionescu de la Brad spunea : „Noi sîntem din școala aceea care reduce învățătura la practică și care de la practică se ridică la teorie și care nu admite decît teoria ieșită din practică și rezemată de practică" ; „Unind teoria cu practica vom ști și cum să facem și pentru ce să facem".

Ion Ionescu de la Brad a susținut că agricultura are un rol deosebit în economia națională, însă a sesizat că „Dacă națiа română va intra vreodată cu sfîntul amfitrion al tuturor națiilor civilizate, atunci prin economia industrială își va asigura pacea".

În lucrările lui se găsesc idei valoroase pe care ne-am obișnuit să le atribuim prioritatea altor învățați, care le-au enunțat însă mai tîrziu. Așa, de exemplu, observațiile și studiile sale monografice l-au condus să spună că „Însușirile pămîntului se schimbă sub însușirile climei...". „Aceasta — scrie el — este rezemată în parte și pe lucrarea agenților atmosferici, a căldurii și a frigului, a umezelii și uscăciunii, a vînturilor, a situațiunei și expoziției. După lucrarea acestor agenți atmosferici asupra pămîntului se schimbă și însușirile lui fizice și se pot scoate din el roade mai mult sau mai puțin variate".

Ion Ionescu de la Brad a pus piatra de temelie a științei agricole moderne, a unei agriculturii științifice, bazată pe mecanizare, chimizare, irigație, semințe selecționate. Agrotehnician și fitotehnician iscusit, analizînd relația cauză-efect, a interpretat și explicat aplicarea metodelor de cultivare în funcție de sol, plantă, anotimp și factorii de vegetație. El a fost promotor al cercetării în cîmpuri de experiență, a recomandat repetarea în timp și în spațiu, spunînd „de a nu se pripi, ci de a aștepta repetarea cercărilor, de mai multe ori, în mai mulți ani și felurite împrejurări".

A abordat numeroase alte probleme, ca despre cultura dublă, folosirea păsunilor pe parcele succesive, dezmiriștire, folosirea îngrășămintelor ca mijloc principal pentru sporirea recoltelor, a documentat sistemul de agricultură alternativ. Prețuia aplicarea combinată a îngrășămintelor organice și chimice, irigația și drenajul. „Temelia unei agriculturi, spunea Ion Ionescu de la Brad, este îngrășarea pămîntului în care se seamănă plantele ; căci cu îngrășare putem dobîndi de pe o întindere mică de pămînt mai multe roade decît pe o altă întinderea mare și neîngrășată".

În egală măsură s-a preocupat de pomicultură, aplicarea tăierilor sistematice, desfundatul pămîntului, altoit și transplantat, pepiniere, material săditor. Tot el a trasat calea ca știință a viticulturii și vinificației și a fost un promotor al introducerii mecanizării, întrucît se fac lucrări „mai bine, mai iute și cu mai puțină osteneală și prin urmare mai ieftine". De asemenea, Ion Ionescu s-a preocupat îndeaproape de căile introducerii noului în zootehnie, de silvicultură, contabilitate agricolă, statistică și sociologie.

Preocupîndu-se de formele cooperației de consum, de credit și prevăzînd asociațiile țărănești ca treapta cea mai înaltă a relațiilor de producție în lucrarea pămîntului, specialiștii îl consideră și fondator al economiei agrare. Preconizînd „schimburi și relațiuni de solidaritate cu toate celelalte popoare", el este un precursor al întăririi legăturilor țării noastre cu țările lumii.

Pentru toate acestea, poporul român îi aduce prinos de recunoștință, iar pe plan internațional U.N.E.S.C.O., apreciind activitatea și profunzimea lucrărilor sale ca o contribuție la patrimoniul științific universal, a hotărît să fie sărbătorit în cadrul unor manifestări ale acestei organizații.

Manifestări în memoria savantului

La Ilocul agricol din comuna Horia, municipiul Roman, una din cele mai vechi școli de acest fel din țară, cu peste 8 decenii de activitate, a avut loc simbătă, 15 iunie, o ședință festivă consacrată împlinirii a 150 de ani de la nașterea eminentului înaintaș al agriculturii românești, Ion Ionescu de la Brad.

La ședință au participat reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, ai Consiliului Superior al Agriculturii și ai C.C. al U.T.C., ai organelor de partid și de stat județene și locale, directori de școli agricole din țară, numeroase cadre didactice, elevi. Cu acest prilej s-a dat citire Decretului Consiliului de Stat prin care se atribuie numele Ion Ionescu de la Brad Ilceului agricol din comuna Horia.

★

Aniversarea nașterii lui Ion Ionescu de la Brad a fost consemnată și în cadrul unei sesiuni de referate științifice organizată în zilele de 16—17 iunie la Stațiunea experimentală complexă Secuieni-Roman. Au luat parte reprezentanți ai Institutului central de cercetări agricole, ai organelor de partid și de stat județene, academicieni, biografi, economiști, sociologi, numeroși cercetători din diverse stațiuni experimentale agricole din țară, rude ale lui Ion Ionescu de la Brad.

În prima zi a sesiunii, au fost prezentate 14 referate care au surprins momente inedite din viața și activitatea marelui om de știință român.

În cea de-a doua zi s-au făcut 14 comunicări, conținînd rezultatele cercetărilor agricole și zootehnice efectuate de cadrele științifice ale stațiunii în condițiile pedoclimatice locale, axate pe problemele majore ale zonei respective și ale țării.

Închiderea circuitului, eliminarea pierderilor

Ani de-a rîndul, ferma gospodărie agricolă de stat Alba din apropierea Capitalei nu și-a realizat indicatorii economici și de producție planificați: efectivele medii furajate, producțiile medii pe pasăre, consumurile de furaje pe produs. Aceasta ducea în permanență la depășirea cheltuielilor, a prețului de cost, și, în ultimă instanță, la neîndeplinirea planului de beneficii. Astfel, în anul 1966 — ultimul an de funcționare a unității ca G.A.S. — efectivul mediu furajat nu a fost îndeplinit cu 6 000 de păsări, producția medie de ouă a rămas, de asemenea, nerealizată, iar cheltuielile au fost depășite cu aproape 500 000 de lei, prețul de cost pe mia de ouă ajungînd la 586,62 de lei, față de 532 de lei cît era planificat.

Neîndeplinirea indicilor tehnici de producție s-a datorat unor cauze pentru care unitatea nu era vinovată. Ele erau generate de modul de populare a celor 12 hale de producție ; se practica popularea parțială, ca urmare a faptului că efectivul de puicuțe de înlocuire — 72 000 de capete — era greu de găsit.

Acest mod de populare prezenta două mari neajunsuri. În primul rînd, vîrsta și uneori, rasa diferită a păsărilor au dat naștere unor greutăți legate de bolile specifice vîrstei și de modul lor de tratare. Datorită neputinței de a popula, uneori chiar parțial, fermele, se mențineau efective îmbătrînite, care mai mult consumau decît produceau. În al doilea rînd, acest mod de populare nu permitea efectuarea curățeniei și dezinfecției generale și totale.

Înlăturarea acestor neajunsuri nu se putea face decît populînd deodată și total ferma, prin scoaterea tuturor păsărilor ajunse la bătrînețe și începerea unui nou ciclu de producție cu alte păsări tinere. Posibilitatea aplicării unei asemenea măsuri a devenit realitate o dată cu înființarea întreprinderii de stat Mihăilești, a cărei fermă componentă a devenit și fosta G.A.S. Alba. Aceasta s-a realizat ca urmare a noului mod de organizare a procesului de producție în întreprindere, în cadrul căruia se practică fluxul tehnologic închis. Acum puicuțele de înlocuire se obțin chiar în întreprindere. În aceste condiții, se poate sincroniza planul de producție al fermei de creștere a puicuțelor pentru înlocuire cu planul de populare al fermelor producătoare de ouă. Astfel, începînd din august 1967, a putut fi realizată popularea totală, în același timp, a fermei Alba : puicuțele de înlocuire aduse au aceeași vîrstă — 125 de zile, iar pentru curățirea și dezinfecția halelor se asigură suficient timp de la depopulare pînă la aducerea noilor efective de păsări.

Rezultatele economice și de producție, înregistrate în perioada septembrie 1967 — aprilie 1968 nu lasă nici un dubiu asupra eficienței acestui mod de înlocuire. Capacitatea de cazare a halelor fermei a fost optim folosită, iar producția medie lunară pe cap de pasăre a fost de 22,2 ouă, cu 5 bucăți mai mult decît se obținuse în medie în anul 1966. Consumul de furaje pentru un an a fost în această perioadă de 191 de grame, față de 237 de grame cît se consumase în anul 1966, iar prețul de cost a fost cu 118 lei mai mic la mia de ouă. Toate acestea s-au concretizat în beneficiul obținut de fermă, beneficiu care a fost cu peste 300 000 de lei mai mare decît cel planificat. Experiența I.A.S. Mihăilești în popularea fermelor cu animale de producție relevă deosebita însemnătate pe care o are un asemenea mod de lucru pentru desfășurarea unei activități de producție calitativ superioare.

Sabin CERCELARU

Culturi și arome. Din cooperativa agricolă de producție Băiculești, județul Argeș, iau zilnic drumul pieților importante cantități de căpșuni.

Foto : AGERPRES

RESPECTAREA CLAUZELOR CONTRACTUALE

(Urmare din pag. 1)

vederile contractelor și de stadiul de dezvoltare a culturilor. Așa se explică de ce graficele se depășesc cu ușurință. De exemplu, la centrul Cernele-Dolj, față de planul de livrare pe perioada 1.I. — 31 V. a.c., de 1 237 de tone de legume, s-au întocmit grafice pentru 315 tone, respectiv 25,4 la sută față de plan, și s-au livrat 409 tone — „îndeplinindu-se" astfel graficul în proporție de 120 la sută.

Alt aspect, și cel mai grav, este acela că, ignorînd hotărîrea Uniunii Naționale prin care se interzice cooperativelor de a vinde pe piață sau la alți cumpărători, legume și fructe înainte de a-și îndeplini în totalitate obligațiile contractuale, unele cooperative din jurul Capitalei, din jurul unor orașe și centre muncitorești, au vîndut direct pe piața liberă mai ales legume de primă apariție.

— Are vreo legătură acest fenomen cu dorința de a se elimina acea „obosire" a legumelor prin manipularea lor repetată ?

— Nu. Uniunea Națională a elaborat instrucțiuni precise privind extinderea aprovizionării directe a unităților de desfacere cu amănuntul, precum și acordarea de mandat cooperativelor de a desface direct pe piață legume și fructe din fondul de marfă contractat cu unitățile D.V.L.F. În acest an s-a stabilit ca 325 de cooperative agricole să facă aprovizionarea directă a 488 de unități ale întreprinderilor de valorificare a legumelor și fructelor. Această aprovizionare se face însă în cadrul contractelor, pentru transportul lor direct cooperativele beneficiind de prețul de desfacere cu amănuntul al zilei respective, minus o cotă de rabat stabilită de comun acord de către părți, de 14 la sută. Or, fenomenul la care m-am referit mai sus este de altă natură, un caz tipic de încălcare a obligațiilor contractuale.

— Înseamnă că practica „obosirii" mărfii continuă.

— Am întîlnit unele cazuri în care, datorită necunoașterii volumului și structurii cererii de consum reale, marfa pleacă cu o destinație, se plimbă pe la mai multe magazine, care o refuză, revine la depozit și pleacă din nou în aceeași cursă. De exemplu, depozitul de legume-fructe din Budești — Ilfov a trimis în ziua de 7 iunie, la București, ceapă verde și conopidă. Ultimul produs, după ce a fost „plimbat" prin Capitală, s-a reîntors, de încă două ori la Budești, pentru ca, pe 10 iunie să fie, în sfîrșit, recepționat de un magazin din București. Astfel de cazuri se petrec și datorită renunțării de către unele întreprinderi de legume-fructe la mărfurile prevăzute în contractele încheiate cu cooperative din alte județe atunci cînd își asigură pe plan local produsele respective. Pe lîngă aceste aspecte mai este și necazul că stocurile de ambalaje sînt insuficiente pentru volumul mare de produse ce trebuie expediat.

— Există deficiențe și în ce privește decontarea drepturilor producătorilor ?

— Uneori se încalcă condițiile fundamentale privind efectuarea recepției și stabilirea prețului produselor loco-cooperativă, ceea ce dă naștere la frustarea unităților de drepturile legale. La C.A.P. Peciul Nou, județul Timiș, de exemplu, recepționerii nu au trecut în avizul de expediție, alături de cantitate și calitate, și prețul zilei, acesta completîndu-se la depozitul întreprinderii de legume-fructe. Astfel de aspecte se găsesc și în relațiile dintre cooperativele agricole și unele fabrici ale Ministerului Industriei Alimentare. Acest lucru se petrece și în cazurile cînd cooperativele expediază marfa, deoarece ele nu cunosc operativ prețurile zilei respective și, ca atare, nu le înscriu în avizele de expediție sau notele de livrare.

Doresc să mai amintesc și un alt fenomen și anume acela că unele întreprinderi de legume-fructe, mai ales centrele lor de valorificare, nu plătesc cooperativelor costul transportului efectuat cu mijloace proprii, încălcînd astfel prevederile H.C.M. 1279/1962.

Este de datoria noastră, a tuturor lucrătorilor din uniunile cooperatiste, întreprinderile de valorificare și unitățile de producție de a asigura respectarea întocmai a prevederilor.

Creșterea șoarecilor, cobailor, șobolanilor și iepurilor, destinați diferitelor experiențe medicale aduc cooperativei agricole de producție Singeorgiu de Mureș, județul Mureș, un venit anual de aproape 200 000 de lei, în condițiile unor investiții minime. În fotografie : cooperatoarea Ana Szőcs împreună cu cîteva exemplare din miile existente în sectorul animalelor mici.

Foto : C. TEODORA

INSTANTANEE
ÎN ALB ȘI NEGRU

Cinste cinstei

Sensibil ca întotdeauna la tot ceea ce se cheamă act de omenie, corespondentul nostru Tache Vasilache ne relatează o nouă întîmplare, aducînd de data aceasta cuvinte de laudă cinstei.

Într-una din zilele trecute, Lucreția Crețu, văduvă cu trei copii din Cindeștii-Neamțului, întorcîndu-se de la tîrgul săptămînal din Buhuși a pierdut banii pe care îi obținuse din vînzarea a cinci purcei. Două zile și-a înecat femeia necazul în lacrimi, întrebînd în dreapta și-n stînga. Iată însă că în a treia zi, Lucreția s-a trezit în bătătură cu Ioana Manole, și ea văduvă, în vîrstă de peste 60 de ani, din satul învecinat Vădurele. După bun-venitul și bun-găsitul de rigoare, oaspetele a înmînat gazdei, înfășurați în aceeași batistă albă cu trei dungi albastre pe margini, cei 965 de lei pe care aceasta îi pierduse.

Cu răsuflarea tăiată, singurul gest pe care a mai putut să-l facă Lucreția Crețu a fost acela de a-i săruta mîna bătrînei Ioana Manole. În semn de prețuire pentru anii săi dar mai cu seamă pentru cinstea sa.

Și vara trece...

De la Ploiești la Singeru e cale lungă. O știu atît cetățenii din această comună, cît și cei din Mureș, Podenii Noi, Jugureni, Tătaru și alte localități învecinate.

Bun ar fi un traseu de autobuze pînă la Singeru. Este de acord și D.R.T.A. Ploiești, care a dat aviz favorabil unei asemenea rute, condiționînd însă înființarea noii linii de repararea unor porțiuni de drum. Firește, bucuroși, oamenii au ieșit la lucru, au cărat piatră, au nivelat gropile, cu alte cuvinte s-au ținut de cuvînt.

În schimb D.R.T.A. Ploiești continuă să nu-și țină făgăduiala. Și... vara trece.

Strop cu strop...

Pentru vara aceasta, școlarilor din comuna dobrogeană Tuzla li s-a dat ca temă benevolă ilustrarea zicalei : „Strop cu strop, fac al mărilor potop". Căutînd o rezolvare cît mai practică, ei au ieșit cu cănile și gălețile la udatul grădinii de legume a cooperativei agricole din comună.

200 de copii, 200 de găleți, cîte 40 de căni la o găleată, cîte circa 4 000 de stropi la o cană... faceți și dumneavoastră socoteala.

Cu etichete

Corespondentul nostru, Mihai Albu, ne relatează pentru a fi făcut public, un caz tipic de neglijență și dezinteres. Iată-l :

Cooperativa agricolă din Roit, județul Bihor, cultivă o importantă suprafață cu cartofi timpurii destinați vînzării la export. Cum comerțul cu legume și fructe pe piața internațională pretinde respectarea anumitor reguli, cartofii trebuie să fie și ei, printre altele, ambalați în saci de plasă. Apoi, pe fiecare sac este nevoie să se aplice o etichetă. Cum s-ar spune, un fel de pașaport. Ei bine, din lipsa acestor bucățele de hîrtie, camioanele cooperativei, vîrfuite cu saci, sînt nevoite uneori să aștepte ore în șir la rampa de încărcare de la Salonta. Așa s-au petrecut lucrurile, bunăoară, în ziua de 6 iunie. Deși cu o zi înainte, tov. Gh. Petruțan, șeful subcentrului Cefa al O.V.L.F. Bihor promisese că, dis-de-dimineață, va aduce „personal" etichete, pînă la orele 18 multrebuitoarele hîrtiuțe nu sosiseră încă la Roit. În vremea asta, bineînțeles că autovehiculele unității au așteptat la rampa de încărcare. Ce etichete s-ar putea pune oare într-o asemenea situație tov. Gh. Petruțan ?

Josnicie

Cînd scriem aceste rînduri, bruta își așteaptă sentința. Se numește Ioan Puț și își avea domiciliul în comuna Seini, din județul Maramureș. Fapta lui josnică, plină de cruzime, a indignat întreaga comună. Dar iată faptele :

În plină zi, în drum spre casă, într-un punct mai izolat al comunei, Ioan Puț a întîlnit o fetiță în vîrstă de 7 ani. S-a oferit s-o „însoțească", iar la un loc dosnic s-a năpustit asupra ei. Pentru a-i înăbuși țipetele, i-a astupat gura cu hîrtii. După comiterea violului, bestia a încercat să fugă. L-au prins oamenii care, trecînd pe acolo, au auzit gemete de copil.

UZINA „METALICA"
București
str. Înclinată nr. 129
sectorul 5
telefon 23 46 01

OFERA SPRE VÎNZARE

fără repartiție, unităților socialiste, cooperativelor meșteșugărești și cooperativelor agricole de producție, pe bază de comandă fermă:

- **autoturism Buick tip 1949 ;**
- **bandă cupru 115X0,3X1/2 T ;**
- **lanțuri comerciale ;**
- **diferite vopsele nitro și alhidal ;**
- **Semeringuri — tablă diferite dimensiuni ;**
- **piese schimb auto I.M.S., T.V., Carpați, Moscvici, tractor UTOS ;**
- **organe asamblare ;**
- **curele trapezoidale ;**
- **burghie spirale ;**
- **pietre de polizor ;**
- **plută brută 10/12 II ;**
- **diverse materiale.**

Fabrica de ventilatoare
BUCUREȘTI
Str. Sergent Nuțu Ioan 44

Oferă spre vînzare din stoc disponibil :

- **Rulmenți diferiți**
- **Unelte și scule de atelier**
- **Garnituri diferite, curele trapezoidale și piese pentru mașini agricole**
- **Reostat pornire tip tramvai**
- **Idem pentru electromotor de 7,5 kw IC**
- **Transformator de pornire TPS 1000/6 pentru electromotor de 16 kw.**
- **Electromotoare de 160 kw. x 1500—6000 V**

Pentru orice informare se va lua legătura cu Fabrica de ventilatoare, serv. aprovizionării, telefon 31.78.21.

Printre oamenii şi bogăţiile Deltei

...„Gigantul, scmptuosul, mirificul evantai al Deltei".

Cuvintele aparţin lui Geo Bogza.

Dar parcă e cineva care, pătrunzînd în împărăţia celor 5 050 de kilometri pătraţi ai Deltei, să nu rămînă vrăjit de măreţia spectacolului acestui impresionant monument al naturii, unul dintre cele mai rare şi mai frumoase de pe glob ?

Călătoresc de multe ceasuri, cu o şalupă a Staţiunii de cercetări în biologia vînatului. Am părăsit cu ceasuri în urmă vechea cetate romană Aegysus — Tulcea de azi — am intrat pe braţul Sf. Gheorghe şi am trecut, pe rînd, pe lîngă satele Nufărul, Victoria, Carasuhatul de sus şi Mahmudia. Acum, lunecăm pe lîngă ghioluri şi japşe, unde fundul apei s-a înălţat tot mai mult, vegetaţia devenind din ce în ce mai abundentă. Pereţi de stuf de un verde lucios, înalţi de cîte trei-patru metri, întinse petice ale luciului de apă acoperite acum în iunie cu nuferi galbeni ca lămîia şi albi ca zăpada, înfloriţi cu miile, plauri plutitori pe lîngă valuri de papură, pipirig, rogoz şi răchită. Şi uneori luminişuri. Apoi exotica lume a păsărilor, de la raţe şi gişte sălbatice, gîrliţe, fluierari, lopătari, corcodei şi egrete, la coloniile superbe de pelicani, lopătari, stîrci purpurii, călifari albi şi roşii, cormorani şi lebede.

În multe locuri, îndeosebi mai spre părţile vestice, pe maluri dezgolite de vegetaţie, prin sălcii, zărisem cîrduri de porci şi cirezi de vite.

Inginerul Nicolae Dragomir, care mă însoţeşte, un om pasionat de tainele Deltei, deşi specialist în problemele faunei, se dovedeşte şi un bun cunoscător al agriculturii.

Oamenii folosesc din plin fiecare petic bun de pămînt în scopuri agricole. Multe întreprinderi agricole de stat, cum este cea din Tulcea, aduc la păscut oi şi vite, fiindcă aici găsesc iarbă din abundenţă. Cooperativele agricole iau şi ele iniţiative în vederea valorificării stufului verde pentru furaj, cultivă terenurile de pe marginea canalelor, pămînturi grase ca untul...

Într-adevăr, la Tulcea, aflasem de la inginerul Victor Oană, vicepreşedinte al Uniunii judeţene a cooperativelor agricole, că acţiunile respective au debutat de curînd cu măsuri orientate către rezultate practice, eficiente. Astfel, au fost alcătuite şapte colective compuse din delegaţi ai Direcţiei agricole judeţene, ai Întreprinderii piscicole, ai Trustului de valorificarea stufului şi, bineînţeles, ai Uniunii judeţene a cooperativelor agricole, care s-au deplasat în Deltă, au identificat „masivele de stuf", apoi au luat legătură cu unităţile, sprijinind recoltarea şi transportul a cît mai mari cantităţi de stuf şi fin de baltă, destinat hranei animalelor. În acest scop, ficărei cooperative i s-a repartizat terenurile respective şi astfel munca a şi început.

— Avem de gînd, a precizat inginerul Oană, să recoltăm anul acesta 27 872 de tone stuf şi fin de baltă, din care 6.674 de tone vor fi însilozate. Pînă de curînd s-au şi strîns şi transportat primele sute de tone.

Unele cooperative au început, încă de acum cîteva săptămîni, lucrări de cultivare cu porumb furajer a terenurilor de pe malurile canalelor. Cooperativa din Somova cultivă 40 de hectare, cea din Dăeni şi cea din Mineri cîte 30 de hectare... Cît de valoroase sînt iniţiativele respective în condiţiile acestui an nu mai e nevoie de subliniat.

Itinerariul străbătut în cele două zile ne-a dus de-a lungul a numeroase canale care străbat azi Delta ca nervurile unei frunze. În multe locuri am şi văzut la lucru femei şi bărbaţi care munceau, fie la strînsul stufului fie la prăşitul rîndurilor de porumb. Frumuseţii sălbatice a peisajului, pitoresculuí activităţii de veacuri a pescarilor, li se adaugă acum aceste noi lucrări, cu o altfel de organizare, cu alte condiţii de desfăşurare a treburilor, cu altfel de ritm, cu alte griji, care aduc, firesc, noutate şi prospeţime, faţă de îndeletnicirile obişnuite.

Tocmai de aceea ne-au surprins ezitările şi aş zice inerţia pe care am întîlnit-o în comuna Murighiol.

Intrarea pe apă se face aici printr-un canal îngust, unde şalupa nu mai poate înainta, apa fiind extrem de scăzută. În acest caz a trebuit să ne transferăm într-o barcă pescărească care ne duce în sat.

Satul e frumos, curat, în fiecare ogradă sînt rînduri de viţă de vie. La cooperativa agricolă stăm de vorbă cu preşedinta acestei unităţi, Safca Motra, cu tînărul inginer agronom Vasile Ioan şi cu secretarul organizaţiei de partid, Simion Onofrei.

În general, rezultatele economice ale cooperativei sînt mulţumitoare, grîul, porumbul, via, grădina de legume dau producţii bune. Dar sectorul zootehnic înregistrează rezultate modeste. Vaci nu se cresc, numai 120 de vite sînt puse la îngrăşat.

— N-avem păşune, explică preşedinta cooperativei, lucerna n-a răsărit. Aşa că...

— Dar stuf şi fin de baltă ?

— Nu ne-am gîndit, a fost o scăpare din vedere ; de altfel, n-ar fi uşor, la asemenea treburi e nevoie de braţe de muncă, nu glumă...

Tovarăşa preşedintă nu amintea însă „amănuntul" că din 1 200 de membri înscrişi, abia vin la lucru 400—500... Aşa se explică şi alte „scăpări din vedere" : plivitul la vie se făcea abia zilele trecute, platformele cu îngrăşăminte stăteau „neatinse", creşterea raţelor şi activitatea brigăzii piscicole mergeau ca... racul !

Şi totuşi, Delta constituie o uriaşă bogăţie care nu e în prezent nici pe departe valorificată. Inginerul Dragomir ne-a ţinut, în cursul lungului drum pe canalele Dunăvăţ, Perivolovca, Ceamarlîc, Şontea şi altele, adevărate prelegeri despre ceea ce se poate înfăptui pe viitor, prin o bună gospodărire a apelor, a faunei şi florei, prin iniţiative turistice cît mai îndrăzneţe.

Sub placa imensă de sineală a cerului, printre ochiurile de apă ce zvîrneau de vietăţi la fiecare pas ca nişte plase de platină, privindu-i pe marinarii vaselor pe care le întîlneam înşirate pregătindu-se încă de pe acum de recoltarea stufului necesar fabricilor, pe pescari şi pe pionierii noilor munci agreste, ne dam seama că aici clocoteşte o activitate intensă ale cărei coordonate reale nu pot fi cunoscute decît străbătînd întinderile de canale şi ghioluri cu tenacitatea şi interesul pe care îl merită acest ţinut fabulos al ţării.

Al. RAICU

Ziua aviaţiei, omagiu adus apărătorilor cerului. Zeci de mii de bucureşteni au participat duminică 16 iunie la impresionantul spectacol aerian închinat acestei tradiţionale sărbători. Această manifestare a curajului şi înţelepciunii a demonstrat încă o dată virtuozitatea aripilor româneşti. În fotografie : un moment de la mitingul aviatic desfăşurat pe aeroportul internaţional Băneasa.

Foto : AGERPRES

DRUMUL CEL MAI SCURT AL LECTURII PREFERATE:

DE LA TIPAR, LA DOMICILIU...

„Cartea prin poştă". Trei cuvinte care închid, de fapt, numele unei adevărate instituţii moderne ce funcţionează de mai bine de 10 ani în cadrul Centrocoopului. Cu un deceniu în urmă, numai circa 1 000 de oameni ai muncii din întreaga ţară erau abonaţi la această secţie. În prezent, „Cartea prin poştă" are aproape 50 000 de abonaţi statornici, în marea lor majoritate de la sate. Dintre aceştia, 10 000 sînt cadre didactice, 9 000 specialişti şi alţi oameni ai muncii din agricultură, 10 000 medici şi cadre sanitare.

Care este modalitatea de vehiculare a cărţii de la depozitul din Bucureşti la abonat ?

— La începutul fiecărui an, ne-a spus tov. Gavril SÎRZEA, *directorul „Cărţii prin poştă", trimitem tuturor abonaţilor un prospect cu lucrările ce urmează să apară în următoarele douăsprezece luni, lucrări catalogate pe profesii, ca şi lista cărţilor de literatură, conform planurilor editoriale. Pe baza acestor prospecte, abonaţii înaintează comenzile. Acestea sînt luate în evidenţă, iar pe măsură ce cărţile apar le sînt expediate cu promptitudine. La primirea coletului, abonatul plăteşte pe loc la poştă, costul cărţilor. Pentru o şi mai bună informare, lunar, revenim asupra cărţilor apărute prin rubrica „De la o lună la alta" a publicaţiei „Cărţi noi", pe care o trimitem abonaţilor gratuit. În rubrica „Ce să citim" din ultima pagină a acestei publicaţii recomandăm, totodată, cărţile ce urmează să apară în luna următoare. De asemenea, expediem în fiecare lună, pe specialităţi, liste care cuprind lucrările existente în unitatea noastră.*

De la tov. Sîrzea mai aflăm că la „Cartea prin poştă" din Bucureşti există şi o secţie de discuri „Electrecord", bine asortată, astfel încît, pe baza catalogului trimis, solicitanţii şi le pot procura cu uşurinţă.

Îi amintesc interlocutorului nostru că sînt şi abonaţi la „Cartea prin poştă" care nu întotdeauna se declară mulţumiţi de serviciile aduse. De exemplu, stînd de vorbă, cu cîtva timp în urmă, cu inginerul agronom al cooperativei „Griviţa Roşie" din Insurăţei — judeţul Brăila, cu privire la problemele aprovizionării cu cărţi, acesta a subliniat, între altele, că unele din lucrările solicitate nu sosesc deloc, dar, în schimb, i se expediază cărţi de care nu are nevoie.

— Sînt, de pildă, ne-a spus domnia sa, lucrări ale unor edituri, printre care şi Editura Agrosilvică pe care le popularizăm că fiind în curs de apariţie — facem deci cheltuieli importante în acest scop — dar care nu mai apar. Iată cîteva titluri din „planul" de anul trecut : Aspecte din creşterea animalelor în Anglia, Epizootologie generală, Creşterea intensivă a oilor, Bolile de „stress" la animale şi păsări... E drept că unele din acestea figurează în planul editorial şi pe acest an. Dar astfel de procedee îl derutează pe cititor, îl face să devină neîncrezător în listele primite.

Dacă la toate acestea se adaugă şi faptul că uneori organele poştale nu-i anunţă la vreme pe abonaţi că le-au sosit coletele, „pierd" pur şi simplu „avizele", ori din comoditate returnează publicaţia „Cărţi noi" cu menţiunea „negăsit" — deşi adresele sînt bine verificate — ajungem la concluzia că mai sînt destule de făcut şi în acest important sector de deservire a oamenilor muncii de la sate. În acest sens, se aşteaptă şi sugestiile pe care abonaţii din mediul rural le vor trimite, în vederea soluţionării deficienţelor.

R. ALEXANDRU

DIALOG redacţie — cititori

Un grup de medici şi tehnicieni veterinari din judeţul Sălaj :

Medicii şi tehnicienii veterinari de la circumscripţiile sanitar-veterinare care au în raza de activitate cooperative agricole pot fi premiaţi pentru rezultatele obţinute în apărarea sănătăţii animalelor şi în realizarea planului de producţie în sectorul zootehnic al unităţilor deservite. Îndeplinirea cumulativă a ambelor condiţii este obligatorie.

În cazul în care la unele produse animale planul de producţie nu a fost realizat, dar la altele a fost depăşit, calculul realizării planului de producţie pe total cooperative agricole deservite se va putea face valoric, prin compensarea nerealizărilor cu depăşirile. Produsele obţinute din prelucrări şi activităţi anexe nu se iau în considerare pentru premiere.

Stabilirea premiilor individuale, de pînă la două salarii tarifare lunare de încadrare pentru medicii veterinari şi de pînă la un salariu şi jumătate pentru tehnicienii veterinari, se face de către direcţiile agricole judeţene.

Constantin AMARIEI, comuna Ilişeşti, judeţul Suceava, Paul BODEA — Corabia, judeţul Olt şi Aurel EREMIA — Salonta, judeţul Bihor :

Şcolile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii pregătesc cadre de muncitori calificaţi din următoarele meserii : mecanici agricoli, lăcătuşi mecanici (întreţinere şi reparaţii pentru utilaje de construcţii şi terasamente), strungari, electricieni pentru centrale şi staţii electrice, electricieni de întreţinere şi reparaţii — toate cu durata de pregătire de 3 ani — şi în meseria de maşinişti pentru utilaje de terasamente, cu durata de pregătire de 2 ani.

Concursul de admitere la aceste şcoli va avea loc între 1—10 iulie 1968 şi la el pot participa absolvenţi ai şcolii generale de 8 (7) ani, în vîrstă pînă la 18 ani. Pentru meseria de mecanic agricol se primesc şi candidaţi în vîrstă de pînă la 25 de ani, cu stagiul militar satisfăcut. Şcolarizarea acestora se face separat. În ambele cazuri, candidaţii trebuie să prezinte, pe lîngă celelalte acte, recomandarea unei unităţi agricole socialiste (S.M.T., I.A.S., C.A.P., D.I.F.O.T. etc.)

I.A.S. Insurăţei, judeţul Brăila şi I.A.S. Pecica, judeţul Arad :

Ne semnalaţi că la începutul anului aţi contractat abonamente la revista „Agricultura socialistă", dar încă nu aţi intrat în posesia a nici unui număr din revistă. În urma cercetărilor ce le-am întreprins rezultă că dv., în mod greşit, aţi virat contravaloarea abonamentelor pentru revista noastră „Redacţiei revistelor agricole" (I.A.S. Însurăţei) şi redacţiei revistei „Ferma şi întreprinderea agricolă de stat" (I.A.S. Pecica), ale căror administraţii nu au nimic comun cu cea a revistei „Agricultura socialistă" — Editura „Scînteia". Aşa au procedat şi alte unităţi agricole de stat. Banii au intrat în contul celor două redacţii amintite, din care cauză s-au produs greutăţi în contractarea abonamentelor la revista „Agricultura socialistă". În urma măsurilor luate, unităţile în cauză au intrat sau vor intra în posesia banilor ce reprezintă costul abonamentelor la revista noastră.

Pentru a vă abona la revista „Agricultura socialistă" este necesar să vă adresaţi oficiilor poştale P.T.T.R. din localitatea dv. Reamintim că în cazul revistei noastre, abonamentele nu se contractează de către redacţie, ci de oficiile poştale care o difuzează prin organele sale de resort. De altfel, acest lucru este precizat în fiecare număr al revistei, la subsolul paginei a 8-a.

Gheorghe CRUCEANA — Piteşti

De cînd se organizează concursuri, atunci cînd numărul participanţilor ale căror răspunsuri întrunesc maximum de puncte este mai mare decît cel a premiilor , se procedează le desemnarea cîştigătorilor prin tragere la sorţi. De altfel, vă aducem la cunoştinţă că răspunsurile trimise de dv. pentru concursul „Cunoaşteţi apicultură ?" au totalizat, în urma notării lor de către comisie, abia cu puţin peste jumătatea punctajului maxim posibil. Aşadar, nu aveaţi nici o şansă de a vă număra printre cîştigători.

Consiliul de conducere al cooperativei agricole Limanu, judeţul Constanţa :

Precizarea dv. este justă. Faptele consemnate de noi în nr. 23, la rubrica „Instantanee în alb şi negru" — sub titlul „Neglijenţe cu urmări tragice" — s-au petrecut la cooperativa agricolă din satul Albeşti, comuna Limanu.

UZINA DE MAŞINI ELECTRICE BUCUREŞTI

str. Binţinţ, 4
tel. 31 52 20
produce
şi livrează
în ţară
şi la export:

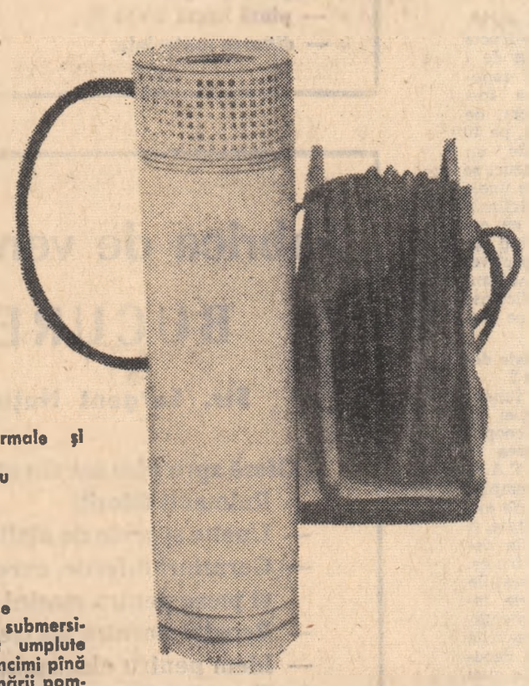

— Motoare asincrone normale şi speciale
— Maşini de curent continuu
— Maşini sincrone
— Grupuri convertizoare
— Grupuri electrogene
— Grupuri de sudură
— Aparataj
— Demarori
— Utilaje electrice şi diverse
— Motoare pentru pompe submersibile funcţionînd complet umplute cu apă şi sub apă, la adîncimi pînă la 300 m, destinate acţionării pompelor de distribuire a apei potabile şi pentru irigaţii.

Puterea : 4 kw, 7,5 kw, 10 kw, 13 kw, şi 17 kw
Viteza : 3 000 rot/min.
Tensiunea : 3X220 V. sau 3X380 V.
Motoarele se livrează inclusiv cablul trifazat cauciucat, etanş la apă.
— Motor asincron trifazat normal ASI, motor cu rotor în scurt circuit şi bare înalte, protecţia IP 44 cu ventilaţie exterioară.
Clasa de izolaţie E.
Gabarite şi performanţe CEI sau DIN.
Puterea : 22—160 kw.
Tensiunea : pînă la 600 V.
Viteza : 750—3 000 rot/min.

Asigurările de stat în agricultură

ASIGURAREA — MIJLOC DE COMPENSARE A PAGUBELOR LA ANIMALE

Foloasele ce le aduc animalele pentru gospodăriile cetăţenilor sînt bine cunoscute. Este firesc ca posesorii acestora să manifeste grijă pentru buna întreţinere şi folosire a lor. Cu toată grija manifestată, se pot întîmpla însă cazuri de pieire a animalelor, ca urmare a unor boli sau accidente. În asemenea situaţii trebuie făcute eforturi materiale pentru înlocuirea animalelor pierite.

Pentru a trece mai uşor peste aceste neajunsuri, cetăţenii pot lua ca măsură de prevedere încheierea unei asigurări facultative de animale.

În această asigurare se cuprind : bovinele (boii, taurii, vacile, bivolii şi bivolţele) în vîrstă de la 6 luni ; cabalinele (caii, armăsarii şi iepele) în vîrstă de la un an pînă la 15 ani inclusiv ; porcinele (porcii, vierii şi scroafele) în vîrstă de la 6 luni ; ovinele şi caprinele (oile, caprele şi ţapii) în vîrstă de la 1 an.

Iată cîteva dintre cazurile de accidente care pot provoca pierirea animalelor şi pentru care Administraţia Asigurărilor de Stat acordă despăgubiri : focul, explozia, trăsnetul, acţiunea curentului electric, cutremurul de pămînt, surparea de teren, inundaţia, furtuna, uraganul, grindina, atacul fiarelor sălbatice sau a altor animale, muşcătura şerpilor, înţepătura insectelor veninoase, otrăvirea subită cu ierburi sau substanţe toxice, distocia (fătarea grea), umflarea (meteorizarea acută) din cauza furajelor, insolaţia, leziunile interne provocate de înghiţirea de obiecte, înecul, castrarea făcută de organele veterinare etc.

Se acordă despăgubiri şi în cazurile de sacrificare a animalelor, dacă aceasta s-a făcut pe baza dispoziţiei organelor competente în legătură cu : aplicarea măsurilor de prevenire şi combatere a epizootiilor ; în urma unei boli incurabile care exclude posibilitatea utilizării mai departe a animalelor ; în cazul cînd animalul a suferit un accident sau în urma unei boli care-l ameninţă cu moarte sigură ; în cazul cînd animalele au fost scoase din gospodărie, în baza ordinului organelor veterinare pentru combaterea morvei sau anemiei infecţioase.

Primele de asigurare, ce se plătesc de asiguraţi, sînt convenabile şi se achită integral la contractarea asigurării.

În mod obişnuit, asigurările de animale se încheie pe timp de un an. La cerere, acestea pot fi încheiate şi pe un termen mai scurt, dar nu mai puţin de 6 luni, prin împuterniciţii ADAS (responsabilii cu munca de asigurare din întreprinderi şi instituţii, cooperativele de credit, agenţii şi inspectorii de asigurare) sau unităţile ADAS.

**CONSILIUL SUPERIOR AL AGRICULTURII
INSTITUTUL CENTRAL DE CERCETĂRI AGRICOLE
STAŢIUNEA CENTRALĂ DE APICULTURĂ ŞI SERICICULTURĂ**

ANUNŢĂ

scoaterea la concurs a unui post de cercetător ştiinţific stagiar - biolog - specialitatea sericicultură

Concursul va avea loc în ziua de 20 iulie 1968, orele 9,00 .Cererile de înscriere vor fi depuse pînă la 5 iulie, la secretariatul Staţiunii centrale de apicultură şi sericicultură — şoseaua Bucureşti-Ploieşti km. 9, însoţite de următoarele acte:

a) Copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau diplome echivalente în specialitatea respectivă ale unor instituţii de învăţămînt superior din ţară, precum şi de pe diplome din străinătate echivalate de Comisia superioară de diplome din cadrul Ministerului Învăţămîntului;

b) Copie de pe diploma de doctor în ştiinţe (dacă este cazul);

c) Memoriu de activitate împreună cu o listă de lucrări ;

d) Cîte un exemplar din cele mai importante lucrări tehnico-ştiinţifice ale candidatului sau extrasele lor ;

e) Copie legalizată de pe certificatul de naştere ;

f) Certificatul de sănătate ;

g) Dovada situaţiei militare ;

h) Adeverinţă de vechime în cîmpul muncii, cu precizarea duratei activităţii depuse în cercetare, din care în specialitate;

i) Autobiografia.

Actele ce însoţesc cererile de înscriere la concurs se completează cu o caracterizare făcută de către conducerea instituţiei de la care provine candidatul.

Concursul constă din: verificarea titlurilor şi a lucrărilor; probă scrisă, orală şi practică, precum şi verificarea cunoaşterii unei limbi străine.

Pentru informaţii suplimentare, cei interesaţi se pot adresa secretariatului ştiinţific al Staţiunii centrale de apicultură şi sericicultură, telefon: 33.42.20.

VARIETĂȚI

Pentru vînători și pescari

● **În scopul asigurării unei mai bune aprovizionări a vînătorilor și pescarilor sportivi cu echipamentul și materialele necesare A.G.V.P.S. a înființat în anii trecuți 18 magazine (4 în Capitală și 14 în orașe foste reședințe de regiuni).**

De curînd a mai fost înființată o astfel de unitate la Pitești, iar în toate orașele reședință de județ unde nu există magazine vor fi organizate deocamdată puncte comerciale. Pe baza cererilor, aceste puncte vor fi aprovizionate de către magazinele cele mai apropiate cu : cartușe de vînătoare, pulbere, capse, alice, tuburi, rondele, arme, cartușiere, vergele de curățat arma, ace și bețe de pescuit, lansete, nylon, mulinete, acvarii etc.

● **O veste bună : la 1 iunie s-a deschis vînătoarea la căpriori. De asemenea, la 15 august se deschide, ca în fiecare an, vînătoarea la prepelițe, rațe și giște sălbatice.**

● **În luna septembrie a acestui an, se va organiza la București o expoziție-concurs chinologic republican de cîini de vînătoare, la care vor participa exemplarele cele mai bune selecționate din întreaga țară.**

● **Anul acesta, Asociația generală a vînătorilor și pescarilor sportivi participă la campionatul mondial de lansetă din R.D.G., care va avea loc între 31 iulie și 6 august, și la campionatul mondial de pescuit staționar din Irlanda, ce se va desfășura în luna septembrie (cu acest prilej urmînd a avea loc și lucrările celui de-al 15-lea congres al Confederației internaționale de pescuit sportiv).**

În vederea participării la campionatul mondial de lansetă a fost selecționată echipa reprezentativă a țării noastre, compusă din 4 membri și un conducător. Pentru campionatul mondial de pescuit staționar din Irlanda, 20 de selecționabili au participat la un concurs de selecție desfășurat timp de 10 zile în Delta Dunării, urmînd a se definitiva echipa respectivă, care va continua antrenamentele pînă la plecarea în Irlanda.

De asemenea, A.G.V.P.S. participă și în acest an la concursul internațional de pescuit staționar „Cupa prieteniei", ce se desfășoară în Polonia la 30 iunie. Echipa respectivă a fost definitivată și continuă să se antreneze cu regularitate.

ZIG-ZAG

Violonistul Salomons, care dădea lecții lui George al III-lea, regele Angliei, spunea într-o zi augustului său elev : „Violoniștii se pot împărți în trei categorii. Din cea dintîi fac parte cei care nu știu de loc să cînte ; din a doua, cei care cîntă prost și, în sfîrșit, din categoria a treia cei care cîntă bine. Majestatea Voastră a ajuns în categoria a doua".

★

— Cum, oferiți pe tabloul acesta numai 4 do-

lari ? Dar știți dv. că numai pînza a costat 24 ?
— Da, dar atunci era curată !

★

Orice vas nou se botează cu o sticlă de șampanie. Nu este de mirare că toate navele se clatină pe apă ca niște bețivi.

★

Voltaire, întrebat într-o zi ce crede despre vîrsta lumii, a răspuns :
— Nu știu, dar privesc lumea ca pe o cochetă bătrînă, care își ascunde vîrsta.

★

Diogene vorbea, într-o zi, cu multă seriozitate, dar nimeni nu-l asculta. Atunci începu să înșire tot felul de năzbîtii și o mulțime de oameni se apropiară de el ca să-l asculte :
— Așa sînteți cu toții, le spuse filozoful. Vă înflăcărați cînd vi se spun prostii și rămîneți de piatră cînd se rostesc cuvinte înțelepte.

DE LA LUME ADUNATE

CELE MAI PERICULOASE PROFESII

O societate braziliană de asigurări a publicat, pe baza materialului statistic, lista a zece profesii care prezintă cel mai mare pericol pentru viața omului. Pe primul loc stă profesiunea de arbitru la fotbal, urmează apoi cele de șofer de taxi, agent matrimonial, portărel, comisar de poliție, boxer,

reporter, detectiv particular, controlor de bilete la căile ferate, vraci.

TIMBRU OMAGIAL

La grădina zoologică din Georgetown (Guyana) există un papagal numit Mili, care face deliciul vizitatorilor, prin bogăția limbajului său. Papagalul a devenit atît de vorbăreț în urma deplasării sale la expoziția internațională de la Montreal (1967). Avînd în vedere priza specială pe care o are la public, P.T.T.-ul a hotărît să emită un timbru omagial care-l reprezintă pe Mili.

ALARMĂ FALSĂ

O glumă ziaristică îndrăzneață a fost pusă la cale acum 90 de ani de un ziarist american : el a publicat în ediția de seară a ziarului „New York Herald" un anunț, prin care își înștiința concetățenii că toate fiarele de la grădina zoologică scăpaseră. A doua zi majoritatea salariaților au lipsit de la lucru, în magazine vînzările au înregistrat cifra minimă, și străzile au fost pustii. Populația a revenit la starea normală numai cînd ediția de seară de a doua zi a aceluiași ziar a dat o dezmințire.

DISCUL

Dintre ultimele realizări ale casei noastre de discuri „Electrecord", în materie de muzică populară, cîteva se remarcă în mod deosebit :

ION DUCA, unul dintre tinerii interpreți care s-au impus ascultătorilor în ultima vreme, interpretează cu multă căldură cîntecele : „Floare mîndră din Poiană", „De-cît să plece mîndra", „La marginea codrului" și „Am avut un pui pe lume". Acompaniază orchestra Ionel Budișteanu (E.P.C.-960).

MARIA BARARU, acompaniată de orchestra „Doina Moldovei" a Filarmonicii din Iași (dirijor Ionel Gotescu) și de orchestra Victor Predescu, cîntă patru melodii de succes : „Ionel, drăguțul meu", „Mîtru meu e pădurar", „Joc din Vicov" și „Jocu-i din bătrîni lăsat" (E.P.C.-965).

HORAȚIU FRÎNCU execută cu mult talent la muzicuță cîntecele : „Am rămas străin pe lume", „Hora spoitorilor", „Hora de la Vlad Tepeș" și „Sîrba de la Giurgiu". Dirijor și solo vioară : Zisu Georgescu (E.P.C.-963).

MARIA PETER prezintă, în acompaniamentul orchestrei de muzică populară a Radioteleviziunii (dirijor George Vancu), alte cinci noi melodii, unele deja mult îndrăgite de către ascultători : „Cîntecul șoferului", „În casă mi-am pus război", „M-a făcut mama plăcută", „La doina ardelenească" și „Mîndru-i Clujul și Feleacul" (E.P.C.-967).

VALERIA COLOJOARA, de asemenea, oferă cinci cîntece antrenante : „Cine m-a dat dorului", „Măruț roșu de la vie", „Cucușorul", „Vine badea după mine" și „Trecui valea și-o puntiță". Acompaniamentul este realizat de orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii (dirijor George Vancu) (E.P.C-972).

ION DOLĂNESCU și ochestra Victor Predescu lansează următoarele melodii : „Spune maică-adevărat", „De n-ar fi mîndra cu dor", „Nu știu, dealul s-a lungit" și „Mîndruță de la Novaci" (E.P.C.-964).

MARIA CIOBANU interpretează opt melodii solicitate mult de ascultători : „Face-m-aș pescăre-n șber", „Măi Gilort rîu repejor", „Mult mă-ntreabă o floricea", „Mă sui în deal la vii", „Amărîtă turturică", „Fire-ai, mîndră tu să fii", „Colo-n vale-n răritură" și „Patru boi suciți în coarne". Orchestra : Gheorghe Zamfir (E.P.D.-1187).

Al. ION

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

INSECTE

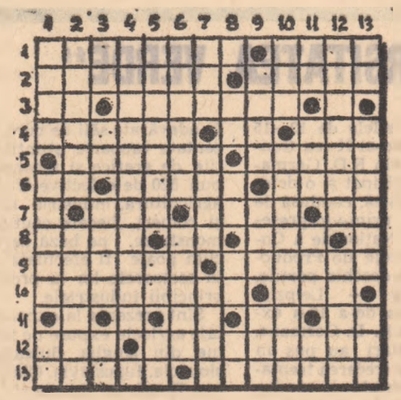

ORIZONTAL : 1) Scriitor român, autorul povestirii „Musculița" — Adăpost pentru albine ; 2) Libelulă, cărăbuș, lăcustă sau furnică — Astfel ; 3) Zece, dar... jumătate ! — Se remarcă... apărînd la „păianjen" (pl) ; 4) O insectă folositoare — Cam pe margini ! — Pumnal ; 5) A indica pe spatele unui cec numele persoanei care poate încasa contravaloarea — Factor ; 6) Cere ! — Larva unor insecte — Din Asiria ! ; 7) Prefix privitor la albine — Din vechea Ilirie — Conjuncție ; 8) Îl face lăcusta — Cap de gărgăriță ! — Din bagaj ! ; 9) Organ de simț la insecte — A se sui ; 10) Arahnidă din țările calde, a cărei înțepătură este foarte veninoasă — Grup de albine ; 11) La insecte ! — Posezi — Teme ! ; 12) Cîntecul greierului — Păsări cu pene trandafirii pe corp și care se hrănesc cu anumite insecte ; 13) Albină femelă — Atacat de albine.

VERTICAL : 1) Insectă — ...din familia lăcustelor — Campionatul mondial (presc.) ; 2) Fluture care depune ouă pe ramurile pomilor fructiferi — Emblemă marinărească ; 3) Curs ! — Bene ! — Voce cu timbru grav — Unite ! ; 4) Ordinul fluturilor ; 5) Nu fac risipă — Nap gol ! — Pe portativ ; 6) Ispitiți — Se hrănește și cu mușculițe ; 7) Fecior (reg) — A sufla ușor — Din vechea populație a Italiei (pl) ; 8) Arma albinei — Aluminiu — Plantă textilă — În lună ! ; 9) Acul... pentru unele insecte — Ianuarie ! — Acest ; 10) A cunoaște — Gîndaci dăunători cerealelor ; 11) Posesiv — Cîmpie — La capătul firului — Ape ! ; 12) Pe aici intră și ies albinele — A determina prin analiză volumetrică concentrația unei soluții ; 13) Deasupra — Pasăre răpitoare de noapte — Basm.

Serghei COLOSENCO
Constanța

Dezlegarea jocului din numărul trecut

„AFIRMAȚII... ȘI NEGAȚII"

ORIZONTAL : 1) Bardacă — Plidă ; 2) Ro — Abataje ; 3) Dăinui — Ar — Al ; 4) Bănuți — Calm ; 5) A — Taur — Labă ; 6) Baia — Limbă — R ; 7) Nm — Uita — Bac ; 8) Obădare — Nuntă ; 9) Sîrbă — Oacăr ; 10) Ia — Nodal — Le.

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 23-29 iunie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI : duminică : programul I ; 6.00 ; 11.00 ; 16.00 ; 24.00 ; 2.00 ; 4.00 ; programul II : 6.30 ; 7.45 ; 9.30 ; 17.00 ; 19.00 ; 0.55 ; programul III : 15.00 ; *În fiecare zi de lucru :* programul I : 5.00 ; 5.30 ; 9.00 ; 11.00 ; 15.00 ; 18.00 ; 20.00 ; 24.00 ; 1.00 ; 2.00 ; 4.00 ; programul II : 7.30 ; 8.30 ; 10.00 ; 12.00 ; 18.55 ; 21.00 ; 0.55 ; programul III : 18.00.

RADIOJURNAL : duminică : programul I : 8.00 ; 14.00 ; 20.00 ; programul II : 13.00 ; 21.00 ; 23.00 ; programul III : 21.30 ; *În fiecare zi de lucru :* programul I : 13.00 ; 16.00 ; 22.00 ; programul II : 14.00 ; 17.00 ; 23.00 ; programul III : 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE : duminică : programul I : 7.00 — ORA SATULUI.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU : programul I : 5.50 — JURNAL AGRAR.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 9.30 ; 11.07 ; 18.00 ; 19.30 ; 20.35 ; programul II : 6.00 ; 8.00 ; 9.00 ; 13.10 ; 15.15 ; 16.30 ; 18.40 ; 22.10. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 6.05 ; 8.15 ; 9.50 ; 11.25 ; 13.00 ; 18.30 ; 20.10 ; 21.45 ; 22.20; 23.04 ; 23.40 ; 0.05—5.00 ; programul II : 7.15 ; 7.54 ; 10.15 ; 12.31 ; 15.00 ; 16.00 ; 17.15 ; 18.20 ; 19.05 ; 20.29 ; 21.10 ; 22.30 ; 24.00 ; 0.30 ; programul III : 23.00.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 10.25 ; 11.05 ; 12.30 ; 14.00 ; 16.20 ; 18.20 ; 20.20 : programul II : 7.00 ; 8.00 ; 11,35 ; 15.30 ; 19.00 ; 22.15. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 17.45 ; 21.31 ; 23.05 ; 0.05—5.00 ; programul II : 10.05 ; 10.55 ; 12.07 ; 15.00 ; 15.45 ; 16.25 ; 18.00 ; 20.50 ; 21.05 ; 22.30 ; 0.10 ; programul III : 22.37.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 12.50 ; 14.00 ; 16.20 ; 18.20 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 7.39 ; 8.00 ; 12.07 ; 13.15 ; 17.15 ; 19.00. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 5.35 ; 8.30 ; 9.05 ; 10.35 ; 11.20 ; 12.00 ; 13.20 ; 15.30 ; 18.40 ; 19.30 ; 20.40 ; 21.35 ; 22.20 ; 22.35 ; 0.05—5.00; programul II : 10.55 ; 12.00 ; 15.00 ; 16.15 ; 16.35 ; 19.50 ; 20.50 ; 23.32.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 10.30 ; 12.30 ; 14.00 ; 18.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 11.15 ; 15.43 ; 17,15 ; 19.00. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 5,25 ; 8.30 ; 9.05 ; 12.00 ; 13,20 ; 14,50 ; 15.30 ; 19.30 ; 19.45 ; 20.40 ; 21.00 ; 22.20 ; 23.00 ; 0,05—5.00 ; programul II : 10.05 ; 11.30 ; 12.25 ; 15.00 ; 16.25 ; 24.00 ; programul III : 16.55.

JOI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35; 8.30 ; 9.05 ; 13.20 ; 14.50 ; 15.35; 19.30 ; 20.35 ; 21.00 ; 21.35 ; 22.20 ; 22.35 ; 23.35 ; 0.05—5.00 ; programul II : 10.05 ; 11.15 ; 15.00 ; 16.25 ; 18.15 ; 18.50 ; 23.32 ; 24.00 ; programul III : 18.30.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 10.30 ; 12.30 ; 14.00 ; 14.50 ; 16.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 12.07 ; 15.30 ; 19.00 ; 22.15. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 15.35 ; 19.30 ; 20.40 ; 21.25 ; 22.20 ; 23.00 ; 0.05—3.55 ; programul II : 10.05 ; 11.20 ; 12.30 ; 15.00 ; 17.35 ; 18.10 ; 21.05 ; 21.50 ; 23.50.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 10.30 ; 12.30 ; 15.15 ; 17.35 ; 20 12 ; 21.00; 23.40 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 11.30 ; 13.30 ; 16.15 ; 19.00. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 16.20 ; 18.20 ; 19.30 ; 20.30 ; 21.25 ; 22.20 ; 23.00 ; 0.05—6.00 ; programul II : 10.05 ; 10.55 ; 13.00 ; 15.00 ; 16.00 ; 17.15 ; 18.50 ; 22.00 ; 22.30 ; 23,07 ; 24.00 ; programul III : 20.23.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ : Programul I : 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea ? ; 8.40 — Emisiune pentru copii și școlari ; 10.00 — ORA SATULUI : *Din cuprins :* ● Obiectivul nr. 1 : secerișul ● Medalion : Ion Ionescu de la Brad ● Ancheta TV : Cînd nepăsarea are liberă trecere ● Unde este greșeala ? ● Buletin agrometeorologic ● Muzică românească ; 11.30 — TV pentru specialiștii din agricultură. Ciclul „Irigații". Tehnica aplicării udărilor la amenajările de irigație prin aspersiune ; 12.00 — DE STRAJĂ PATRIEI — emisiune pentru militari ; 12.50 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 15.00 TELEJURNALUL DE PRÎNZ ; 15.15 — ZIG-ZAG — telemagazin duminical ; 17.50 — FOTBAL : Cehoslovacia — Brazilia. Transmisiune de la Bratislava ; 19.45 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Telesport ; 20.25 — Rapsodia română. Lung e drumul Gorjului... ! ; 21.00 — Film artistic : „Pirați cu fuste" — sau ce se întîmplă cînd femeile doresc să devină „lupi de mare". Comedie muzicală realizată de studiourile engleze ; 22.20 — „La volan". Varietăți... în viteză legală ; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. *Programul II :* 20.00 — Reporterii noștri în țară și peste hotare ; 20.25 — Întîlnire cu tenorul Ion Piso ; 20.45 — TELEJURNAL ; 21.00 — Seară de teatru : „Bătrînele și marea" de Iannis Ritsos.

LUNI : 17.30 — Pentru noi femeile ; 18.00 — Actualitatea industrială ; 18.30 — Curs de limba franceză (lecția a 22-a) ; 19.00 — Alma Mater — emisiune pentru studenți ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Trepte spre viitor : „Dimineața și seara". Film TV ; 20.20 — Ce-ați dori să revedeți ; 20.45 — Tele-universitate. Istoria civilizațiilor ; 21.20 — Teatrul universal contemporan ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI : 17.30 — Pentru cei mici. Prietenul nostru... Păcală ; 18.00 — TV pentru specialiștii din industrie. Ciclul „Automatizarea" ; 18.30 — Curs de limba engleză (lecția a 22-a) ; 19.00 — Pentru tineretul școlar : Acasă la acad. Alex. Graur ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Film serial : „Thierry la Fronde" ; 20.26 — Opinia dumneavoastră... ; 20.45 — Film artistic : „Ciocîrlia". Producție a studiourilor sovietice ; 22.08 — Panoramic ; 22.30 — Divertisment muzical la două piane cu Edmond Deda și Gaston Ursu ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI : Emisiuni în reluare : 10.00 — Curs de limba franceză (lecțiile 13 și 14) ; 11.00 — Curs de limba rusă (lecțiile 13 și 14) ; 12.00 — TV pentru specialiștii din industrie. Ciclul „Automatizarea" ; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Pentru tineretul școlar. „Vacanțele tinereții noastre" ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Soliști de muzică populară românească ; 20.15 — Transfocator ; 20,45 — Tineri interpreți de muzică ușoară : Conducerea muzicală : Sile Dinicu ; 21.00 — Avanpremieră ; 21.15 — Telecinemateca : „Cleo, de la 5 la 7". Film de Agnès Varda ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii. (Dacă va fi posibil, va fi prezentată în această zi și întîlnirea de fotbal Iugoslavia—Brazilia. Transmisiune de la Belgrad).

JOI : Programul I : Emisiuni în reluare : 10.00 — Curs de limba germană (lecțiile 15 și 16) ; 11.00 — Curs de limba spaniolă (lecțiile 15 și 16) ; 12,00 — Telecronica economică. Ancheta TV : Avem timp liber ? Cît ? ; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Curs de limba rusă (lecția a 20-a) : 18.00 — TV pentru specialiști. Ciclul „Medicină" ; 18.30 — Transmisiune sportivă ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Film serial : „Vikingii" ; 20.26 — Artă plastică ; 20.45 — Poșta TV ; 21.00 — Întrebări la care s-a răspuns... întrebări la care nu s-a răspuns încă... Emisiune de știință ; 21.35 — TELEGLOB. Emisiune de călătorii geografice ; 22.00 — Parada vedetelor : Caterina Caselli ; 22.20 — Lira — album de poezie ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. *Programul II :* 20.00 — Document : Întîmplare neobișnuită în Matto Grosso ; 20,45 — TELEJURNAL ; 21.00 — „O samă de cuvinte..." ; 21.30 — Comedie cu Mickey Rooney ; 22.00 — Concert simfonic ; 22.30 — Invitație la dans.

VINERI : Emisiuni în reluare : 10.00 — Curs de limba engleză (lecțiile 15 și 16) ; 11.00 — TV pentru specialiști. Ciclul medicină ; 11.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Pentru cei mici : „Țara mea : Monumente ale naturii ; 18.00 — Drumuri și popasuri — emisiune turistică de Gh. Epuran ; 18.20 — Buletinul circulației rutiere ; 18.30 — Curs de limba spaniolă (lecția a 22-a) ; 19.00 — La porțile cunoașterii — emisiune pentru tineret ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20,00 — ACTUALITATEA AGRICOLĂ : ● Seceriș '68 ● Îngheț în toiul verii ! ● Reportajul emisiunii : Stupinele Deltei ● Curier științific ; 20.20 — Studioul muzical. Cultura muzicală de-a lungul timpului ; Hector Berlioz ; 20.45 — Cărți și autori : „Intrusul" de Marin Preda ; 21.00 — Reflector 21.15 — Film artistic : „Omul cu rîcșa" ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ : 17.30 — Lumea copiilor ; 18.00 — STADION — emisiune de actualitate sportivă ; 18.30 — Mult e dulce și frumoasă — emisiune de limbă română ; 19.00 — Pentru școlari. Noile aventuri ale echipajului Val-Virtej. „Peștera monștrilor" (I) ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Tele-enciclopedia ; 21.00 — Festivalul de muzică ușoară de la Veneția ; 22.00 — Fîntînile Bucureștiului — reportaj filmat ; 22,10 — Film serial : „Campionii" ; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

ECONOMIA...

„Economia este arta de a obține maximum de la viață. Grija de economie este rădăcina tuturor virtuților", spunea într-una din lucrările sale scriitorul Bernard Shaw. Această maximă continuă să aibă largi semnificații și aplicabilități în viața noastră diurnă.

Într-adevăr economisirea, îndeosebi cea la Casa de Economii și Consemnațiuni oferă posibilitatea de a se realiza lucruri importante și dă satisfacții multiple create de faptul că banii cîștigați nu s-au irosit pe lucruri mărunte, ci au fost investiți, de pildă, într-o casă nouă, în autoturismul propriu, în mobila modernă cu care ne-am înfrumusețat locuința, în cîte și mai cîte alte realizări. Pe această cale a realizărilor prin economii la C.E.C. au pornit milioane de oameni ai muncii de la orașe și sate. Și numărul lor crește continuu. Acestora, Casa de Economii și Consemnațiuni le pune în permanență la dispoziție, prin unitățile sale, variate librete de economii și obligațiuni C.E.C. care îi ajută să strîngă treptat sume importante de bani, oferindu-le în același timp multiple avantaje.

Astfel, depunătorilor care folosesc libretul de economii cu dobîndă — dobînzi anuale; cîștiguri importante în bani celor care folosesc libretele de economii cu cîștiguri, libretele de economii pentru construirea de locuințe și obligațiunile C.E.C.; cîștiguri în obiecte și dobînzi — depunătorilor pe libretele de economii cu dobîndă și cîștiguri, iar titularilor libretelor de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme, după cum însăși denumirea libretului o arată, atît dobînzi, cît și cîștiguri în autoturisme.

Deci, librete variate, corespunzătoare preferințelor la fel de variate ale depunătorilor.

Unitățile Casei de Economii și Consemnațiuni care sînt răspîndite în întreaga țară vă stau la dispoziție și vă oferă în permanență serviciile lor.

UZINA DE ANVELOPE „DANUBIANA"
fabrică anvelope pentru autoturisme, autocamioane, autobuze și tractoare într-o gamă variată de profile, care asigură o aderență sporită la sol, avînd un randament kilometric ridicat.
— Anvelope pentru autoturisme, cu carcasă din cord nylon, care asigură o viteză de rulaj pînă la 170 km/oră.
— Anvelope pentru autocamioane, cu carcasă de cord nylon, care asigură o capacitate de încărcare sporită.
Rețineți : DANUBIANA marca tuturor timpurilor, tuturor meridianelor !
Telefon : 23 42 80. Telex : 276.

M.I.C.M.
UZINA MECANICA PLOPENI
— PRAHOVA —

Mecanizatori !
DORIȚI SĂ RIDICAȚI GRADUL DE MECANIZARE AL LUCRĂRILOR DIN AGRICULTURĂ?
adresați-vă UZINEI MECANICE PLOPENI care produce și livrează pe bază de repartiție :

APARAT DE STROPIT tip AS.16
cu rezervor din masă plastică
● UȘOR
● COMOD
● REZISTENT
● MODERN

în asimilare

PLUG PURTAT tip PP4-30
cu 4 brazde - lățime 30cm.

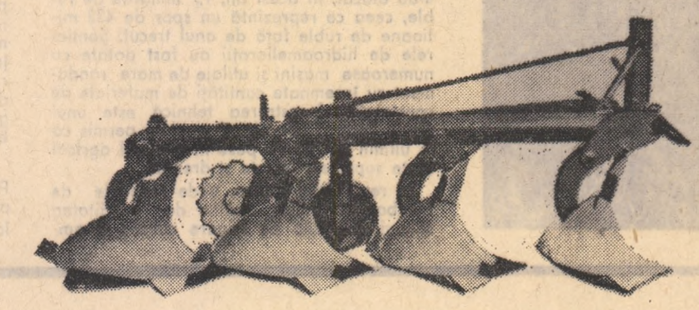

în producție curentă

AGRICULTURA PE GLOB

HARTA SOLURILOR LUMII

D. Luis BRAMAO

şeful Biroului pentru resursele solului — F.A.O.

În timp ce unii oameni se pregătesc să exploreze luna, alţii încearcă încă să întocmească hărţi ale bătrînei noastre planete. Poate părea un lucru demodat, dar avem nevoie de încă o hartă a lumii : o hartă mondială a solurilor, care să fie un instrument de lucru adaptat epocii noastre. Lipsită de graniţe, ea trebuie să ne înfăţişeze pămîntul pe care trăim şi să ne indice resursele de care el dispune.

Timpul nu aşteaptă. Zi de zi oameni lipsiţi de cunoştinţele necesare îşi irosesc bani, îşi văd visele spulberate. Am condus în 1965 o expediţie patronată de F.A.O., U.N.E.S.C.O., de unele fundaţii particulare şi de guvernul brazilian ; am traversat Brazilia de-a lungul a aproape 4 500 km pentru a studia resursele posibile ale solului. Aproape de Porto Velho am întîlnit un texan solid, de vreo patruzeci de ani, care muncea cu entuziasm pe terenul pe care-l concesionase.

„Mi-am investit toate economiile şi opt ani de muncă în utilaje pentru defrişarea pădurilor virgine — ne-a spus el — dar îmi construiesc un adevărat imperiu : voi dispune mîine de 200 000 ha, o producţie de 15 tone de carne pe zi şi nu voi avea nici o problemă de transport căci autostrada spre Brasilia trece prin faţa uşii ! Tot sînteţi aici, cercetaţi şi terenul meu".

Am cercetat anumite zone. Am plecat apoi fără a-l mai fi revăzut pe pionierul nostru. Ne-a lipsit curajul : numai pădurea mai era în stare să menţină solul sărac şi epuizat ; defrişînd-o, lua naştere un deşert. Pentru acest om ajunsesem prea tîrziu. La 160 km de exploatarea lui urma să descoperim unul din raiurile de mîine, un pămînt bogat făcut pentru a da omului toate roadele dorite.

F.A.O. şi U.N.E.S.C.O. îşi unesc eforturile

Acest caz particular oglindeşte o situaţie generală care ne priveşte pe toţi. Dacă nu vrem să ajungem la foamete sîntem obligaţi să începem prin a ne cunoaşte mai bine pămîntul care ne hrăneşte. Încă din 1960, Societatea internaţională de ştiinţa solului cerea cu insistenţă editarea unei hărţi mondiale a solurilor. Pentru a duce la bun sfîrşit acest proiect, F.A.O. şi U.N.E.S.C.O. şi-au unit eforturile. Prima schiţă a acestei hărţi va fi prezentată anul acesta, în luna August, la Adelaide, în Australia, cu ocazia celui de-al 9-lea Congres al societăţii. La elaborarea ei participă un grup de 18 savanţi din cele nouă regiuni în care a trebuit împărţită lumea pentru a uşura lucrările. Coordonarea este asigurată, la Roma, prin F.A.O.

Pe baza acestei hărţi — ca sistem de referinţă — experienţa agricolă valoroasă va putea fi adaptată de la o regiune a lumii la alta, mai cu seamă din zonele dezvoltate la cele în curs de dezvoltare. Din cele mai vechi timpuri, omul a putut obţine rezultate strălucite în agricultură, folosind pe terenurile sale experienţa cîştigată în alte părţi. Dar, acest empirism în care întîmplarea joacă un rol mare, duce adesea, atunci cînd nu se ţine seama de condiţiile locale, la eşecuri răsunătoare. Stau mărturie liniştea dezolantă a anumitor deşerturi, spectacolul sumbru al fermelor abandonate. Uneori, totuşi, eforturile au fost încununate de succes. Există în India o plantaţie înfloritoare de cafea. Întîmplarea a făcut ca ea să fi fost înfiinţată într-o zonă asemănătoare celei cu soluri roşii şi fertile, caracteristice anumitor plantaţii de cafea din Brazilia. Dar, cîte alte încercări nu au fost înfrînte ? Cu ajutorul unei hărţi mondiale, comparaţia dintre Brazilia subpopulată şi India suprapopulată nu va fi lipsită de interes. Solurile braziliene, favorabile culturii cafelei, pot fi întîlnite, însoţite de aceleaşi condiţii ecologice, în Etiopia. În sfîrşit ceea ce s-a întreprins, cu succes, pe lateritele din sud-vestul Australiei va putea fi reeditat, în mod util, în Africa de vest. Iar cultivatorii de fructe din California, din partea centrală a statului Chile şi din zona Mediteranei şi-ar putea împărtăşi experienţa cu folos : ei muncesc pe soluri şi sub climate asemănătoare.

Pentru ca toţi locuitorii globului să-şi astîmpere foamea, toate pămînturile trebuie exploatate în funcţie de capacitatea lor de producţie şi de condiţiile ecologice. Toate aceste informaţii le furnizează harta mondială a solurilor Ea indică atît compoziţia solului, cît şi vegetaţia, climatul sau structura geologică, analizînd diferitele terenuri cu ajutorul probelor de sol. Pentru recoltarea acestora, au fost necesare adevărate expediţii, ca aceea întreprinsă în Brazilia.

Prima schiţă a hărţii mondiale a solurilor, la scara 1:5 000 000, constituie un instrument preţios pentru orice încercare de planificare agricolă la scara întregii planete. Dar pentru a rezolva problema monoculturii, care apasă economia atîtor ţări în curs de dezvoltare, vor trebui întocmite hărţi locale la o scară mai mare. O hartă amănunţită permite să se precizeze toată gama de produse care se pot obţine în diferite zone ale unei regiuni.

De pe acum, harta mondială face posibilă evitarea unor greşeli importante. Ea arată, de exemplu, că pentru imense regiuni virgine ale Americii centrale, cu sol nisipos şi arbori piperniciţi, fertilizarea este inutilă. Sînt aici soluri incapabile de a reţine îngrăşăminte. Alte zone virgine, pot fi, dimpotrivă, puse în valoare. Aşa este cazul pampasului argentinian, excelent pentru grîu. Fără prea multe îngrăşăminte s-ar putea satisface, de aici, cererea mondială de făină, Cu ajutorul îngrăşămintelor chimice şi sudul Braziliei s-ar putea transforma într-un grînar. Va spori astfel rentabilitatea acestor soluri destinate astăzi doar creşterii extensive a animalelor.

Este în joc şi sănătatea oamenilor

Se apreciază de către cercetători că talia locuitorilor anumitor regiuni de pe glob ar putea creşte cu circa 20 cm. Cauza înălţimii reduse a acestora ar fi absenţa zincului din sol şi, ca urmare, din apă şi hrană. Copiii care primesc acum acest element inclus în hrană cresc mai bine. Absenţa zincului face parte din informaţiile pe care harta mondială şi în special hărţile regionale le pot furniza serviciilor sanitare mondiale. De altfel, Organizaţia mondială a sănătăţii foloseşte deja cunoştinţele înmagazinate de această hartă mondială.

Cunoaşterea solului este importantă, de pildă, în lupta contra bilharziozei, o boală provocată de un vierme parazit, prezent în aparatul circulator al omului. Schistosoma, trematodul care provoacă boala, foloseşte ca gazde intermediare unele moluşte prezente mai ales în zonele calcaroase, unde apele de scurgere conţin o mare cantitate de ioni de bicarbonat şi carbonat de calciu. În lipsa unei coordonări internaţionale care s-ar fi sprijinit pe această hartă mondială, boala a apărut în ultimul timp în Madagascar, zonă care pînă acum fusese ferită, deşi condiţiile existau. Aşa cum se precizează la O.M.S., viermii paraziţi, care se hrănesc cu sîngele oamenilor, storc zilnic de sînge o jumătate de milion de persoane. Ei se găsesc în soluri, dar nu în toate. Ouăle de Ascaris, de exemplu, supravieţuiesc multă vreme în solurile argiloase grele. În solurile nisipoase, cu porozitate mai mare şi aeraţie mai bună, este favorizată migrarea acestor paraziţi, dar este mai puternică mortalitatea ouălor. Dimpotrivă, în regiunile cu latosoluri ei nu au fost semnalaţi niciodată.

Cînd se urmăreşte dezvoltarea unei regiuni, asemenea indicaţii sînt de importanţă capitală. Este posibil ca aici pămîntul să fie fertil şi climatul blînd, dar trebuie ca şi omul să poată trăi. Cît de rentabilă ar fi dezvoltarea unei regiuni dacă investiţiilor cerute de punerea ei în valoare li s-ar adăuga cele necesitate de greaua sarcină a eradicării unei maladii ? Şi, viceversa, este rentabilă eradicarea unei maladii în regiuni unde solurile au un potenţial scăzut de producţie ?

Valoarea noii nomenclaturi

A fost necesar să se rezolve astfel de probleme, prin intermediul hărţii mondiale a solurilor, înainte de a se hotărî punerea în valoare a bazinului fluviului Volta. Apele acestui fluviu sînt infestate de o musculiţă „Simiilium damnosum" căruş al oncocercozei, boală cunoscută mai ales sub numele de „orbirea riurilor". Zece la sută din locuitorii regiunii sînt orbi. Animalele nu mai pot trăi aici. Această musculiţă se reproduce în apropierea torenţilor şi a căderilor de apă în care se scufundă pentru depunerea ouălor. Construirea de baraje, surse de energie şi rezervoare de apă pentru irigaţii, urma să înmulţească locurile de depunere a ouălor. Harta solurilor indică totuşi că bogăţia pămînturilor din regiune asigură atît rentabilitatea acestor investiţii, cît şi a marilor cheltuieli impuse de distrugerea insectei.

Solurile negre pe care creşte bumbacul Texasului se regăsesc în Australia, în Sudan şi în India. Orice progres înregistrat într-una din aceste regiuni poate servi celorlalte. Totuşi pînă acum, acestui sol atît de răspîndit i s-a dat, de la loc la loc, peste 30 de denumiri diferite. Harta mondială a solurilor le denumeşte uniform „vertisoluri". S-a creat o nouă nomenclatură care înlătură orice confuzie. Schimbul de cunoştinţe şi de experienţă în agricultură va cîştiga astfel în eficacitate.

Pentru a putea aplica în mod conştient progresele tehnicii puse la punct într-o anumită zonă, o hartă mondială a solurilor care să ţină cont de condiţiile ecologice a devenit astfel tot atît de necesară ca un dicţionar pentru cel ce vrea să înveţe o limbă străină.

(Articol reprodus din revista FAO „Ceres")

ORIZONTURI

Vedere generală a uzinelor de îngrăşăminte chimice din Stara Zagora (R.P. Bulgaria)

MAŞINĂ DE DECORTICAT

În R.P. Ungară s-a proiectat o maşină mobilă ; ea înglobează o rolă adaptabilă pentru zdrobirea fructului, un taler oscilant pentru îndepărtarea seminţelor de carne, o sită dublă pentru separarea seminţelor de carne, o placă oscilantă care transportă seminţele cu masa gelatinizată, un tambur de răzuire adaptabil cu fund perforat şi, în sfîrşit, benzi transportoare pentru a duce produsul finit la încărcare sau materia primă la tamburul de zdrobire. Suprafeţele maşinii în contact cu seminţele sînt parţial sau în întregime din material rezistent la coroziune, de preferinţă material plastic.

Cu excepţia castraveţilor şi pepenilor, maşina poate decortica toate fructele cărnoase cu seminţe. În cursul experienţelor făcute pe cîmp, maşina a decorticat 3—5 t de fructe pe oră. Produsul îşi păstrează culoarea, seminţele rămîn întregi şi sănătoase.

„FIN INSTANTANEU"

O metodă de preparare a finului, care înlătură etapele obişnuite de tăiere, uscare şi stivuire, se experimentează în Australia. Iarba este transformată în fin acolo unde creşte — prin simpla pulverizare cu paraquat, o substanţă chimică bipiridilică.

Cînd este folosit în doze corespunzătoare, acest compus deshidratează rapid ţesutul plantei verzi. În felul acesta elementele nutritive prezente în iarbă sînt imobilizate şi protejate împotriva procesului normal de descompunere. Pulverizînd o păşune atunci cînd conţine o cantitate optimă de proteine, iarba de calitate superioară poate să fie „stocată" ca fin chiar pe cîmp, gata de a servi drept nutreţ pentru vite mai tîrziu, în cursul anului, cînd nutreţul proaspăt se răreşte.

Experienţe cu acest „fin instantaneu" au fost făcute în diferite regiuni ale Australiei. Tehnica pare atrăgătoare, deoarece graţie ei se evită pierderile de elemente nutritive inevitabile în cursul preparării obişnuite a finului şi pentru că necesită mai puţin timp şi mai puţine eforturi.

Experimentatorii afirmă că cele mai bune rezultate se obţin atunci cînd creşterea ierbii este oprită în etapa critică, la jumătatea intervalului între apariţia capetelor florilor şi înflorirea propriu-zisă.

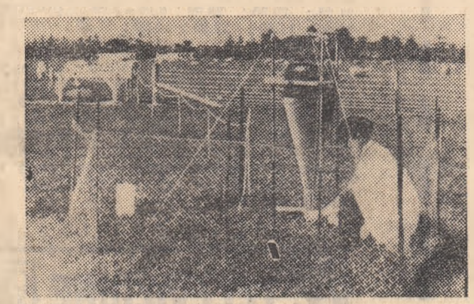

Laboratorul de cîmp pentru cercetarea insectelor de pe păşuni, la Lincoln College, Canterbury (Noua Zeelandă)

PE CALEA DESCIFRĂRII SECRETULUI PROPORŢIEI DINTRE SEXE

Este ştiut că sexul broaştei poate să depindă într-o anumită măsură de mediul în care se dezvoltă mormolocii. În ceea ce priveşte vitele cornute mari, s-au observat alţi factori interesanţi. Biologul francez Joseph Stolkovski a atras atenţia asupra faptului că proporţia viţeilor de ambele sexe este de cîţiva ani diferită în unele ferme şi a ajuns la concluzia că aceasta depinde de felul furajelor.

In urma unor observaţii îndelungate, Stolkovski a constatat că surplusul de potasiu în furaje consumate de vaci duce la naşterea unui număr mai mare de tăuraşi, iar surplusul de alcaline în furaje saturate cu calciu şi magneziu duce la naşterea unui număr mai mare de viţeluşe.

OASPEŢI DE PESTE HOTARE DESPRE ŞTIINŢA AGRICOLĂ DIN ŢARA NOASTRĂ

„Realizările obţinute în ţara dumneavoastră sînt remarcabile"

Luni s-au încheiat lucrările primei sesiuni a grupei de lucru din cadrul Societăţii internaţionale de ştiinţe horticole, care a avut ca temă „Genetica şi ameliorarea prunului".

Subliniind importanţa ştiinţifică a reuniunii, dl. Jacques Souty, preşedintele grupei de lucru din cadrul Societăţii internaţionale de ştiinţe hortiviticole a declarat unui redactor al revistei noastre :

„Această întîlnire a permis contacte fructuoase între specialiştii din diferite ţări dar ea a subliniat, totodată, necesitatea strîngerii colaborării între cercetătorii specializaţi în aceste probleme. Am putut cunoaşte şi aprecia, cu acest prilej, înalta valoare ştiinţifică a lucrărilor întreprinse în România în domeniul ameliorării prunului. Consider ca deosebit de interesante comunicările privind obţinerea portaltoilor mai bine adaptaţi şi mai valoroşi decît cei folosiţi în prezent. A reieşit, de asemenea, în evidenţă, atenţia ce trebuie dată bolilor virotice în munca de ameliorare a prunului şi de creare a unor soluri noi.

În timpul vizitei prin minunata dumneavoastră ţară am fost foarte impresionat de rezultatele obţinute în cultura prunului — aş menţiona mai cu seamă pe cele ale Staţiunii experimentale Voineşti — de frumuseţea naturii atît de variate şi, îndeosebi, de amabilitatea şi ospitalitatea cu care am fost întîmpinaţi pretutindeni".

Despre alte probleme reieşite la această întîlnire ne-a vorbit A. S. Paunovič, profesor de pomologie şi cercetător ştiinţific la Institutul de cercetări pomicole, din Čacok — Iugoslavia.

„Realizările obţinute în ţara dumneavoastră în domeniul ameliorării prunului sînt remarcabile şi de mare interes pentru toţi cei ce lucrează în acest sector. Rezultatele obţinute aici în domeniul obţinerii portaltoilor de prun vor ajuta şi cercetătorilor din alte ţări. Cred că pe viitor şi România şi Iugoslavia trebuie să dea mai mare atenţie mărimii fructelor destinate industrializării prin uscare, pentru a face faţă cerinţelor pieţelor externe. Am avut prilejul să cunosc o serie de realizări şi în domeniul culturii caisului şi am remarcat, îndeosebi, rezultatele obţinute la înmulţirea prin butăşire, sector în care alte ţări se află la început.

Schimburile de păreri prilejuite de această întîlnire vor contribui substanţial la dezvoltarea generală a cercetărilor în pomicultură".

„Agricultura românească trece printr-un rapid proces de modernizare"

După încheierea colocviului româno-francez pe tema „Fertilitatea solurilor şi nutriţia plantelor", care a avut loc la Bucureşti la începutul săptămînii trecute, prof. dr. Y. Coic, şeful departamentului de fiziologie vegetală al Institutului de cercetări agronomice din Versailles, a făcut o declaraţie pentru cititorii revistei „Agricultura socialistă".

„În agricultura României şi Franţei — a subliniat dl. Coic — sînt multe obiective comparabile, multe probleme de importanţă majoră sînt asemănătoare. Mă refer în primul rînd la irigarea de noi terenuri, extinderea culturilor de sără, producerea furajelor proteice. Iată de ce consider întîlnirile noastre ca foarte preţioase, ele oferind prilejul unei mai bune cunoaşteri între specialiştii din cele două ţări, ca şi a modului prin care aceştia rezolvă sarcinile actuale în domeniile respective.

Cercetătorii români au făcut, ca şi cei francezi, progrese considerabile în domeniul cercetărilor — a continuat oaspetele. Ca şi la noi, activitatea ştiinţifică în acest domeniu era slab dezvoltată la sfîrşitul celui de-al doilea război mondial. Progresul din ultimii ani a fost considerabil, aş putea spune chiar exploziv. Asemenea dezvoltare este explicată prin faptul că am găsit şi noi şi dv. calea cea mai bună pentru stabilirea unui echilibru între cerce-

tarea fundamentală şi cea aplicativă, că am pregătit cadre cu calităţi complexe, care să reunească vocaţia ştiinţifică cu cerinţele practice, economice. În acest sens, cercetătorii francezi şi români sînt pe drumul cel bun şi pot răspunde cerinţelor producţiei, cu atît mai mult cu cît vom face şi de acum înainte o confruntare deschisă a rezultatelor lor.

Plecăm din România cu impresii foarte frumoase, a încheiat oaspetele. Agricultura românească trece printr-un rapid proces de modernizare la care participă oameni animaţi de un puternic entuziasm şi pasiune pentru munca lor. Ne încheiem vizita cu sentimentul satisfacţiei că ne aflăm pe calea dezvoltării continue şi tot mai rodnice a cooperării franco-române".

Vizita în România a ministrului reformei agrare al Iranului

La invitaţia preşedintelui Consiliului Superior al Agriculturii, prof. Nicolae Giosan, între 13 şi 18 iunie dr. Valiam Abdoll-Azim, ministrul reformei agrare al Iranului, a făcut o vizită în ţara noastră.

În această perioadă, oaspetele iranian, însoţit de colaboratorii săi, a vizitat întreprinderi agricole de stat, cooperative agricole de producţie, institute de cercetări agricole, staţiuni experimentale şi alte instituţii cu caracter agricol.

În cursul şederii în ţara noastră, ministrul reformei agrare al Iranului a avut convorbiri cu prof. Nicolae Giosan, preşedintele Consiliului Superior al Agriculturii, asupra unor probleme privind dezvoltarea agriculturii, precum şi aspecte ale colaborării tehnico-ştiinţifice între cele două ţări.

În ziua de 18 iunie, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe dr. Valiam Abdoll-Azim, ministrul reformei agrare al Iranului.

În aceeaşi zi, oaspetele a fost primit de Iosif Banc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

„UNIVERSITATEA VERDE"

Precedată, în zilele de 13—15 iunie a.c., de cel de-al X-lea Congres al ţăranilor din R.D. Germană, la care a participat şi o delegaţie din ţara noastră, condusă de Gheorghe Roşu, prim-vicepreşedinte al Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, duminică şi-a deschis porţile, la Markkleeberg — Leipzig, „AGRA-68" — cea de-a 16-a expoziţie agricolă a R. D. Germane. Ambele manifestări au pus un accent deosebit pe trecerea treptată la forme industriale de conducere şi organizare în sectorul agricol şi alimentar, pe creşterea productivităţii muncii.

La „Universitatea verde"—cum este denumită expoziţia prin faptul că, în halele sale, transformate în adevărate săli de curs, sînt prezentate rapoarte ştiinţifice, însoţite de grafice şi machete — expun 520 de colective fruntaşe din agricultură, industria alimentară şi comerţ, fiecare căutînd să demonstreze, pe bază de exemple, cum poate fi efectuată trecerea, în sectoarele lor la producţia pe principii industriale.

Sînt prezente la expoziţie şi utilaje agricole expuse de firme străine din Anglia, Bulgaria, Cehoslovacia, Iugoslavia, Olanda, Polonia, România, Suedia şi Uniunea Sovietică. Ţara noastră expune tractoare U-650 şi U-651, premiate la Tîrgul de la Leipzig cu medalia de aur, tractoare S-650 şi U-500, precum şi diferite tipuri de maşini agricole.

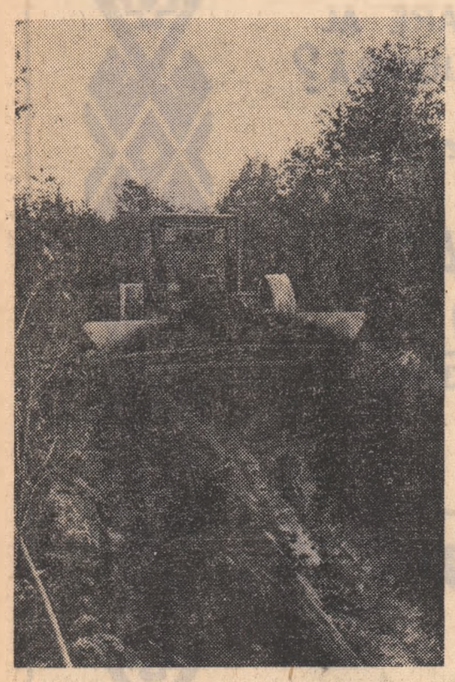

U.R.S.S.

Amploarea lucrărilor de hidroamelioraţii

Preocuparea pentru sporirea recoltelor, pentru continua lor degajare de capriciile climatului este prezentă în toate zonele agricole ale Uniunii Sovietice. Pentru realizarea programului de ameliorare a solului s-au alocat, în acest an, 1,7 miliarde de ruble, ceea ce reprezintă un spor de 432 milioane de ruble faţă de anul trecut. Şantierele de hidroamelioraţii au fost dotate cu numeroase maşini şi utilaje de mare randament cu însemnate cantităţi de materiale de construcţie. Înzestrarea tehnică este unul dintre factorii importanţi care au permis ca în ultimii ani să fie puse în circuitul agricol vaste suprafeţe irigate şi drenate.

În republicile sudice, unde recoltele de bumbac, de pildă, depind de umiditatea solului, lucrările de irigare cunosc o amploare deosebită. Cursurile rîurilor sînt îndrumate spre regiunile aride, cărora le conferă potenţa germinaţiei şi rodului bogat. În Tadjikistan, pe pămînturile odinioară secetoase din văile Ghisarask şi Kuleabsk se coc acum bogate recolte de bumbac şi fructe, au fost valorificate pămînturile virgine din nord — în total 500 000 de hectare de terenuri „moarte". Ofensiva împotriva vitregiei condiţiilor naturale continuă. Se desfăşoară cu succes „înaintarea" în stepă, pe pămînturile pustii din masivul Gherautinsk, pe platoul Dalverzinsk şi pe terenurile virgine din valea Iavansk. O construcţie hidrotehnică originală se va adăuga reţelei de irigaţie existente. În curînd, apele rîului Vahş vor străbate, printr-un mare canal de aducţiune, lanţul munţilor Karatau şi vor iriga valea Iavansk, mărind astfel suprafeţele cultivabile.

Se acordă o deosebită atenţie automatizării sistemelor de irigaţie. Staţiile de pompare intrate în funcţiune în Turkmenia pot ridica 50 mc de apă pe secundă la înălţimea de 40 m. Hidrologii turkmeni au anunţat elaborarea proiectului unei mări artificiale cu o capacitate de peste un miliard de metri cubi de apă, care va permite irigarea a 95 000 ha destinate culturilor de bumbac cu fibră fină.

În acest an, şi în Kazahstan va creşte suprafaţa irigată. Spre sfîrşitul anului trecut, pe rîul Sir Daria a fost dat în exploatare lacul de acumulare Ceardarinsk, considerat cea mai întinsă „mare" artificială din Uniunea Sovietică (5,7 miliarde mc) şi destinat irigării terenurilor agricole.

În Bielorusia se realizează în prezent o suită de 17 construcţii hidrotehnice, în cadrul lucrărilor de asanare a mlaştinilor din Polezia. Cu puţin timp în urmă, în apropiere de Soligorsk a fost construit un lac artificial, care conţine 56 milioane mc de apă. Capacitatea totală a lacurilor de acumulare ce vor alcătui noul sistem hidrotehnic va fi de 2 miliarde mc de apă.

Construirea unui important sistem de irigaţie se desfăşoară în prezent şi în Ucraina, în apropierea oraşului Kahovka. Canalul principal şi întreaga reţea de distribuire a apei, care vor fi terminate în decurs de opt ani, vor putea alimenta 260 000 ha, dintre care 40 000 vor fi irigate pînă în anul 1970.

În ansamblu, proiectele în domeniul sporirii fertilităţii solului prin irigaţii sînt vaste. Potrivit acestor planuri, în următorii zece ani suprafeţele agricole irigate din Uniunea Sovietică urmează să sporească cu 7—8 milioane ha, de pe care se va strînge o recoltă de cereale însumînd 20 milioane de tone. Specialiştii ilustrează eficienţa economică a irigaţiilor şi printr-un alt calcul : ei apreciază că extinderea lucrărilor de irigaţie va permite ca în anul viitor să se obţină o recoltă de un milion tone de orez, cantitate care va acoperi consumul intern la acest produs.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicaţie săptămînală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii, nr. 1 Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciauşu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenţia de publicitate „Editura Scînteia", Bucureşti, oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000